భారతమాత

నేటి సమస్యలు — భవిష్యత్ కర్తవ్యం

(II)

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబరు 2013

13/9/201

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక. సెప్టెంబరు 2013

ప్రత్యేక సంచిక

భారతమాత — సమస్యలు, పరిష్కారము II

(శ్రీమాతారవిందుల రచనల సంకలనం)

త్రివిధ కర్మాచరణ అవసరం

ప్రాచీన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానాన్ని, అనుభవాన్ని, వాటి సమగ్ర వైభవము, పరిపూర్ణత, గాంభీర్యతలతో పాటు తిరిగి పొందుటకు అత్యావశ్యకంగా చేపట్టవలసిన మొట్టమొదటి పని. ఈ ఆధ్యాత్మికత నూతనంగా రూపొందిన తాత్వికచింతన, సాహిత్యం, కళ, విజ్ఞానశాస్త్రం, విమర్శనాత్మక నైపుణ్యతలలోకి జాలువారునట్టు చేయుట ఈ రెండవ పని. కొత్తగా తలెత్తిన సమస్యలను తనదైన ప్రజ్ఞతో భారతీయస్ఫూర్తి వెలుగులో ఎదుర్కొని ఆధ్యాత్మికత సంతరించుకున్న సమాజ సంయోజనాన్ని మరింత శ్రేష్టంగా తీర్చిదిద్దే ప్రయత్నం, అతి క్లిష్టమైన మూడవ పని. ఈ మూడు పనుల్లో సాధించే సాఫల్యత మానవజాతి భవితకు అందించే సహాయ సహకారాలకు కొలబద్దగా నిలుస్తుంది. *(CWSA 20:15)*

శ్రీఅరవిందులు

విషయసూచిక

భారతమాత — నేటి సమస్యలు, భవిష్య కర్తవ్యము

"భారతావని మీ కంఠంతో పలుకుతుంది" — రవీంద్రనాథ టాగూరు

మహాకవి రవీంద్రనాథ టాగూర్ శ్రీఅరవిందుల వద్దకు 1907 లో, వారి విడుదల అనంతరం, విచ్చేసిన సందర్భంలో, ఈ వాక్యాలు వ్రాసారు:

"ఓ నేస్తమా, నా మాతృభూమి మిత్రమా, మూర్తీభవించిన స్వతంత్ర భారత ఆత్మ కంఠస్వరమా! ఓ అరవిందా! రవీంద్ర నాథుడు మీకు శిరస్సు వంచి నమస్కరిస్తున్నాడు".

మరో మారు 1928 లో' టాగూరు పాండిచ్చేరికి విచ్చేశారు. అప్పుడు వారు ఉద్ఘాటించినది:

"మీకు దైవాజ్ఞ అందింది. దానిని మీ నుండి స్వీకరించడానికి మేము వేచివున్నాము. ప్రపంచాన్ని ఉద్దేశించి భారతదేశం మీ కంఠంతో పలుకుతుంది, నా మాట వినండి..." అని.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

మన ముందున్న మహత్కార్యం

నిజమైన భారతీయ ఆత్మశక్తిని తిరిగి యథాస్థితికి తెచ్చుకోవడం (జూన్ 19, 1909)

మనం మన ముందు పెట్టుకున్న మహాకార్యం యాంత్రికమైనదేమీ కాదు. కాని అది నైతికం, ఆధ్యాత్మికం. మన లక్ష్యం ప్రభుత్వస్వరూపాన్ని మరొక విధంగా మార్చడం కాదు. అది ఒక దేశాన్ని నిర్మించేవిధం. ఆ మహాకార్యంలో రాజకీయం ఒక భాగం, కేవలం ఒక భాగం. మనం కేవలం రాజకీయాలకే మన జీవితాలని అంకితం చేయకూడదు, సామాజికమైన ప్రశ్నలకు కూడా కాదు, మతధర్మ గ్రంథాలకు లేక వేదాంతానికి లేక సాహిత్యం లేక విజ్ఞానశాస్త్రానికి కూడా కానే కాదు; వీటి నన్నింటినీ ఒకే అస్తిత్వంలో పొందుపరచాలి, మనం సర్వమూ ముఖ్యం అనేదానిని విశ్వసిస్తాం, అదే ధర్మం, అదే మన దేశం మతం, అది సార్వజనీనమని కూడా విశ్వ సిస్తాం. అక్కడ జీవితాన్ని నడిపించే ఒక గొప్ప ధర్మముంది, మానవజాతి పరిణామానికి సంబంధించి ఒక గొప్ప సూత్రముంది, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం, అనుభవాలతో కూడిన ఒక సమగ్ర శాస్త్రముంది. భారతదేశం వీటినన్నింటిని ఎల్లప్పుడూ సంరక్షిస్తూ ఉండాలని, ఉదాహరణప్రాయంగా ఉండాలని, ధర్మప్రచార కార్యక్రమాన్ని కొనసాగిస్తూ ఉండాలని విధి నిర్ణయించింది. ఇదే సనాతనధర్మం, శాశ్వతమగు మతం. పరాయిపాలనలోని అణచివేతల ఒత్తిడి వలన ఆమె చాలా వరకు తన ధర్మస్వరూపం కోల్పోవడందో పాటు తన జీవనసత్యాన్ని కూడా కోల్పోయింది. అది ఎందువల్లనంటే దానిలో జీవించనప్పుడు భారతదేశ మతం శూన్యం అవుతుంది. దానిని జీవితానికి మాత్రమే కాదు, జీవితం మొత్తానికి శ్రద్ధతో అనుసంధానించాలి, దాని ఆత్మశక్తి మన సమాజం లోకి, మన రాజకీయాలలోకి, మన సాహిత్యంలోకి మన శాస్త్రీయ విజ్ఞానంలోకి, వ్యక్తిగతస్వభావంలోకి, ఆత్మీయమగు ప్రేమలలోకి ప్రవేశించి వాటిని తీర్చిదిద్దాలి. ఈ ధర్మం హృదయం ఏమిటో తెలుసుకోవడం, దానినే సత్యంగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడం, అది పైకి ఉసిగొల్పే భావోద్వేగాలను అనుభూతిలోకి తెచ్చుకోవడం, వాటిని వ్యక్తపరచి, జీవితంలో అమలుపరచడం అనేదంతా కర్మయోగంగా మనం అర్థం చేసుకుంటాం. మానవజీవితం మొత్తంలో యోగాన్ని ఆదర్శంగా చేయడం

కోసమే ఈ రోజు భారతదేశం పునరుజ్జీవితం అవుతున్నదని మేము విశ్వసిస్తున్నాము; యోగం వలన ఆమె స్వతంత్రతనూ, ఏకతనూ, మహత్వాన్నీ అనుభవంలోకి తెచ్చుకొ వడానికి కావలసిన బలాన్ని పొందుతుంది, యోగం వలన దానిని భద్రంగా కాపాడు కోవటానికి వలసిన బలాన్ని సిద్ధంగా ఉంచుకుంటుంది. రాబోయేది ఆధ్యాత్మిక విప్ల వంగా మేము చూస్తున్నాం. భౌతికం కేవలం దాని నీడ, ప్రతిబింబం మాత్రమే.

ఐరోపా జాతీయుడు యంత్రాన్నే అత్యంత ఉత్కృష్టమైనదిగా భావిస్తాడు. అతడు సమాజపరమైన వివిధ వ్యూహాలు పథకాలతో, ప్రభుత్వ వ్యవస్థలతో మానవజాతిని బాగుచేయటానికి అన్వేషిస్తుంటాడు. అతడు పార్లమెంటులో చట్టం ద్వారా సుపరిపాల నతో సర్వసమృద్ధతను తీసుకురాగలనే ఆశాభావం కలిగి వుంటాడు. యంత్రాలు చాలా ముఖ్యమైనవే, కాని అవి కేవలం వెనుక నుంచి నడిపించే శక్తియైన ఆత్మశక్తి యొక్క పనిని చేయడానికి తోడ్పడే ఉపకరణాలు మాత్రమే.

వ్యవస్థాపక విధానాలను మార్చడం ద్వారా మన సమాజాన్ని ఐరోపాకు అనుకరణ మాత్రంగా చేసి, దానిని పునరుద్ధరించ వచ్చుననే దానిని మేము విశ్వసించం. విధవా వివాహాలు, వర్గాన్ని వర్ణానికి ప్రత్యామ్నాయంగా చేయడం, వయోజన వివాహాలు, భిన్న కుంటుంబాలు — వర్గాలు — జాతుల మధ్య వివాహం, భిన్న కుటుంబాలు — వర్గాలు — జాతుల మధ్య ఆహారవిహారాదులు, ఇంకా సమాజసంస్కర్త చేసే ఇతర ప్రత్యేక కార్యక్రమాలూ అన్నీ కేవలం యాంత్రికమైన మార్పులు; అవన్ని ఏ విధమైనటువంటి యోగ్యతలను లేదా అయోగ్యతలను కలిగి ఉన్నా అవి తమకు తాముగా దేశం ఆత్మను బతికించలేవు లేదా భ్రష్టమైపోవడాన్ని, క్షీణించిపోవ డాన్ని ఆపలేవు. కేవలం ఆత్మశక్తి మాత్రమే రక్షిస్తుంది, కేవలం హృదయంలో ఉన్నతులమై, ముక్తులమై మనం సామాజికంగానూ, రాజకీయంగానూ మహోన్నతు లమూ, స్వతంత్రులమూ కాగలము.

పశ్చిమ దేశాల నుంచి దిగుమతి చేసుకున్న సంకుచితమైన, అధమమైన భావాలు కలిగిన మతాలకు లోబడి వాటికి మాత్రమే పరిమితమైన కొత్త తెగలను వృద్ధిచేసినంత మాత్రాన లేదా కేవలం వేషధారణతోను, రూపంతోను హిందూమతాన్ని కాపాడి నిలబెట్ట చూసే వ్యవస్థలను సృజించినంత మాత్రాన మన ఆధ్యాత్మిక స్వస్థతను, శక్తిని గొప్పతనమును తిరిగి పొందగలమనే విషయాన్ని మేము విశ్వసించం. ప్రపంచం అంతా స్వతంత్రమైన ఆలోచనలోనూ, భౌతికవాదంలోనూ బయటకు

రాలేనంతగా కొట్టుమిట్టాడుతూ, ఒక కొత్త సంయోజనంతో కూడిన పవిత్రమైన ఆలోచనలకూ, అనుభవాలకూ, అన్యమత ద్వేషం నుంచి విముక్తిపొందిన పవిత్రమైన విశ్వాసము, అత్యుత్సాహము సంపూర్ణంగా కలిగిన కొత్త జీవితం వైపుకూ, దేవుడు ఒక్కడే అనేదానిలో అచంచలమైన విశ్వాసం ఉండటం మూలంగా సర్వమతస్వరూపాలను ఆమోదిస్తూ, ముందుకు సాగిపోతున్నది. ఏ మతం విజ్ఞానశాస్త్రమును, విశ్వాసమును, ఆస్తికతను, క్రైస్తవాన్ని, ఇస్లాంను, బౌద్ధాన్ని అక్కున జేర్చుకున్నదో, అయినప్పటికీ వీటిలో దేనికీ సంబంధించినది కాదో దానికి ఈ విశ్వ-ఆత్మశక్తి పయనిస్తున్నది. మనకు సొంతమైన మన మతం, చాలా ఎక్కువగా సందేహించబడింది, చాలా ఎక్కువగా విశ్వసించబడింది, చాలా ఎక్కువగా సందేహించబడింది, ఎందువల్లనంటే అది చాలా ఎక్కువగా ప్రశ్నించింది, చాలా ఎక్కువ ప్రయోగాలను చేసింది. చాలా ఎక్కువగా విశ్వసించబడింది. ఎందువల్లనంటే దాని కున్నటువంటి లోతైన అనుభవం, ఎన్నో భిన్నరీతులు, అభ్యుదయాత్మకమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం — అటువంటి విశాలమైన ఆ హిందూమతం ఒక మూర్ఖవాదంతో కూడిన సిద్ధాంతం కాదు, కాని అది ఒక జీవనధర్మం, అది ఒక సామాజిక చట్రం కాదు కాని భూతభవిష్యత్తుల సామాజిక పరిణామ ఆత్మశక్తి. అది దేనినీ తిరస్కరించదు, కాని ప్రతిదానిని పరీక్షించి, అనుభవంతో మేళవిస్తుంది: అది పరీక్షించి అనుభవ సాక్షాత్కారం చేసుకున్నప్పుడు దానిని ఆత్మకు ఉపయోగకారకాలుగా మలుస్తుంది. ఈ హిందూమతంలోనే మనం భవిష్య ప్రపంచానికి ఆధారమును కనుగొంటాం. ఈ సనాతన ధర్మానికి ఎన్నో పవిత్ర గ్రంథాలు, వేదాలు, వేదాంతం, భగవద్గీత, ఉపనిషత్తులు, దర్శనాలు, పురాణాలు, తంత్రం ఉన్నప్పటికీ అది బైబిలును, ఖురానును తిరస్కరించ లేదు, కాని దాని నిజమైన అత్యంత ప్రామాణికమైన పవిత్ర గ్రంథం, శాశ్వతుడి నివాసం దేనిలో ఉందో, దాని హృదయంలో ఉంది. మన అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలలో ప్రపంచ పవిత్ర గ్రంథాల బుజువులను మూలాలను, జ్ఞానసంచయ సూత్రాలను, ప్రేమ, వర్తనలను, కర్మయోగానికి ఆధారాన్ని, స్ఫూర్తిని తెలుసుకోగలుగుతాం.

కనుక మన లక్ష్యం మానవజాతి కోసం భారతదేశ పునర్నిర్మాణంలో తోడ్పడటం — ఈ ఆత్మనిశ్చయంతో కూడిన దేశభక్తిని మేము బోధిస్తున్నాం, అనుసరిస్తున్నాం. మేము మానవజాతికి చెప్తున్నాం, "మీరు ఒక గొప్ప అడుగు వేయవలసిన సమయం అసన్నమైంది, భౌతిక అస్తిత్వంలో నుంచి ఎక్కువ ఉన్నతికి, ఎక్కువ లోతుకు,

ఎక్కువ విశాలతగల జీవితంలోకి మేల్కొని పునరుజ్జీవితులు కావాలి, అటువైపుకే మానవజాతి పోతున్నది. మానవజాతిని పట్టి పీడిస్తున్న సమస్యలను అంతరంగ స్వారాజ్యమును గెలవడం ద్వారానే పరిష్కరించగలం. అంతేకాని విశ్వప్రకృతి శక్తులను మన సుఖాలకు, విలాసాలకు ఉపయోగించుకోవడంతో కాదు. మేధోశక్తులనూ, ఆత్మశక్తులనూ స్వాధీనపరచుకోవడం ద్వారా, మనిషి స్వాతంత్ర్యాన్ని అంతరంగం లోనూ, బాహ్యంలోనూ కూడా సమర్ధవంతంగా వ్యక్తపరుస్తూ, అంతరంగంలో నుండి బాహ్యంలోని విశ్వప్రకృతిని గెలిచి వశంలోకి తెచ్చుకోవడం ద్వారా...".

వ్యక్తులందరికీ, ప్రత్యేకించి ఇప్పుడు భారతదేశ కార్యాచరణకు నడుం బిగించిన యువతకూ మేము చెప్తున్నాం, "మీరు ఐరోపాకు చెందిన భావాలకు తల ఒగ్గినా లేక జీవితాన్ని భౌతికపరంగా చూసినా మీరు ఈ ఆదర్శాలను అంటిపెట్టుకుని ఉండలేరు సరికదా వాటిని సఫలీకృతమూ చేయలేరు. భౌతికంగా మీరు ఏమీ కాదు, ఆధ్యాత్మికంగా మీరు సర్వస్వమూ. భారతీయుడు మాత్రమే సర్వాన్నీ విశ్వసించగలడు, సర్వాన్ని సవాలు చేయగలడు. సర్వాన్నీ త్యాగం చేయగలడు. కనుక మొదట భారతీయులు కండి. మీ పూర్వీకుల పిత్రార్జితమును తిరిగి రాబట్టుకోండి. ఆర్యుల ఆలోచననూ, ఆర్యుల నియమపాలననూ, ఆర్యుల విలక్షణతనూ, ఆర్యుల జీవితమునూ తిరిగి పొందండి. వేదాంతమును, గీతను, యోగమును తిరిగి వశంలోకి తెచ్చుకోండి. వాటిని మేధస్సులోనూ, మానసికోద్వేగాలలోనూ తిరిగి పొందడమే కాకుండా మీ జీవితాలలో కూడా పొందాలి. వాటి నన్నింటిని జీవించండి, దానితో మీరు గొప్పవారుగానూ, దృఢంగానూ శక్తిమంతులుగానూ, అజేయులుగానూ, నిరభయులుగానూ ఉంటారు. జీవితంలోనూ లేక మృత్యువులోనూ మీకు ఎటువంటి భయభీతులూ ఉండవు. క్లిష్టమూ, అసాధ్యమూ అనే మాటలు మీ పదకోశం నుంచి మాయమైపోతాయి. ఎందువల్లనంటే ధారుఢ్యం ఆత్మశక్తిలోనే శాశ్వతం. మీ బాహ్య సామ్రాజ్యాన్ని మీరు తిరిగి గెలుపొందగలిగే లోపల మీరు మీదైన మీ రాజ్యం, అంతరంగ స్వరాజ్యాన్ని తప్పక తిరిగి గెలుపొందాలి. అక్కడ శ్రీమాత నివసిస్తుం టుంది, ఆమె ధృఢత్వాన్నొసగటానికై ఆరాధనకు నిరీక్షిస్తుంటుంది. ఆమెలో విశ్వాస ముంచండి, ఆమెను సేవించండి, మీ ఇచ్ఛలన్నీ ఆమె ఇచ్ఛకు వదలివేయండి, మీ అహంకారాన్ని దేశం యొక్క మహదహంకారంలో వదలండి, మీకే ప్రత్యేకమైన మీ స్వార్థాన్ని మానవజాతి సేవలో వదిలివేయండి. మీలోని సమస్త ధృఢత్వ మూలాన్ని

తిరిగి స్వాధీనపరచుకోండి. తదితరములైనవన్నీ సామాజిక భద్రత, విశేషమైన మేధస్సు, రాజకీయ స్వతంత్రత, మానవ భావజాలం మీద ఆధిపత్యం, ప్రపంచసమాఖ్య మీద ఆధిపత్యం మీకు చేర్చబడతాయి."

CWSA 8:25-28

శ్రీఅరవిందులు

జాతీయ విద్య ఆవశ్యకత

(సుమారు 1902 ప్రాంతంలో)

భారతదేశంలో మనం ఎంత అనాగరికంగా తయారయామంటే మన పిల్లలను నీతి మాలిన ఉపయోగవాద సిద్ధాంత ప్రేరేపణలతో జ్ఞానమును సముపార్జించటానికి నిరాసక్తమైన కోరిక ఏమాత్రమూ లేకుండా పాఠశాలలకు పంపుతున్నాం, కాని దీనికి బాధ్యత మనం పొందే విద్యదే....

కనుక మనం చెడుపు కలిగిస్తున్నదని ఫిర్యాదు చేస్తున్నదాని మూలం ఒక విధంగా భిన్నమైంది. అది ప్రధానమైన తప్పు, పశ్చాత్తాపాన్ని కలిగించేది; అది ఏమిటంటే ఈ దేశంలో మనం విద్యను జ్ఞానసముపార్జనతో గందరగోళపరచి జ్ఞానానికే అర్థాన్ని విడమరచి చెప్పటంలో దానిని సాటిలేనిదిగా వృత్తిపరంగా, సాంకేతికపరంగా ప్రాధాన్యతనిస్తూ సంకుచితం చేసి వికాసానికి అవకాశం లేనిదానినిగా వ్యాఖ్యానించాం. విద్యార్థికి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించడం అవసరమైన విషయమే, దానితో పాటుగా దానికంటె ఇంకా ఎక్కువ అవసరమైనది అతనిలో అతని జ్ఞానమును వాడుకోగల సామర్థ్యమును నెలకొల్పడం.

కనుక సంస్కరణలోని మొదటి అడుగు విద్యకు సంబంధించి మొత్తం మన లక్ష్యాలకు, పద్ధతులకు విప్లవాత్మకంగా తీవ్రమైన మార్పులను చేసుకోవడమే. మనం మన ఉపాధ్యాయుల శక్తియుక్తులలో పదింట తొమ్మిది వంతులను క్రియాశీలకమై నిగూఢంగా ఉన్న మానసికశక్తులకు సంబంధించిన విద్యను గరపటానికి అంకితమయ్యే విధంగా తప్పక అలవాటు చేయాలి. దానితో పాటుగా స్మృతి అని మనమంతా పిలిచే, ఉదాసీనంగా ఉండే జ్ఞాపకముంచుకునే శక్తిని గుర్తించి, చక్కగా నిర్వచించి హద్దు లేర్పరచి తక్కువ స్థాయిలో దానికి చోటును నిర్ధారిస్తూ, మన పాఠశాల,

విశ్వవిద్యాలయ పరీక్షలను క్రియాశీలకమైన మానసికశక్తులను పరీక్షించటానికై నిర్దేశించాలే కాని జ్ఞాపకశక్తిని కాదు. ఇది మన ధ్యేయం అయినట్లయితే, దీనిని మనం కేవలం నిర్ధారించిన పాఠ్యప్రణాళికలో మార్పు చేయడం లేదా మళ్ళీ వర్దుబాటు చేయడం వలన సాధ్యమయ్యే పని కాదు. కొన్ని ప్రజ్ఞావిషయాలు మనస్సులో నిగూఢంగా ఉన్న కొన్ని శక్తులను అభివృద్ధి చేయడానికి ఎక్కువగా తగినవేననే విషయం నిజమే. కచ్చితమైన హేతువాదంతో ఆలోచించే ప్రజ్ఞకు రేఖాగణితం, తర్కం మరియు రాజకీయ ఆర్థికశాస్త్రం సమర్థవంతంగా సహాయపడతాయి. భాషలు నేర్వడం వలన ఒనగూడే సత్ఫలితాలలో చాలా ముఖ్యమైన ఫలితం సున్నితమైన భావాలతో భాషను వ్యక్తపరచే సామర్థ్యం తేటపడడంతో పాటుగా దానికి వలసిన శిక్షణ కూడా అలవడటం. చరిత్రను సునిశితంగా బుద్ధి సూక్ష్మతతతో అధ్యయనం చేస్తే, పోల్చి చూడగలిగే, తారతమ్యాలు గుర్తించగలిగే సామర్థ్యాన్ని అది విస్తృతపరచగలిగినట్లుగా మరేదీ చేయలేదు.... సమర్థవంతుడైన బోధకుడి చేతిలో, సర్వసామాన్యమైనటువంటి మానసిక సామర్థ్యాలన్నింటిని ఏ బోధనా విషయాలలోనూ, ఒక్క గణనశాస్త్రాలను మినహాయించి, అభివృద్ధిపరచ లేకపోవడమనేది లేదు.

CWSA 1:358-61

శ్రీఅరవిందులు

ఏ విధంగా చూచినా ఒక్క విషయం మాత్రం నిశ్చయం. భారతదేశ భవిష్యత్తులో, గతంలో మాదిరిగానే, ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణ యదార్థమైన, ప్రధానమైన లక్షణంగా వుంటుంది.

CWSA 20:23

శ్రీఅరవిందులు

సమగ్ర విద్య ఆవశ్యకత

భారతదేశానికి ఆత్మను గురించిన జ్ఞానం ఉన్నది లేక ఒకప్పుడు ఉండేది, కాని ఆమె పదార్థమును నిరాకరించడం మూలంగా కష్టాల పాలయింది.

పశ్చిమానికి పదార్థం యొక్క జ్ఞానం ఉంది కాని ఆత్మను తిరస్కరించడం మూలంగా ఎక్కువగా కష్టాల పాలవుతున్నది.

సమగ్ర విద్యను కొన్ని తేడాలతో ప్రపంచ దేశాలన్ని సవరించి అమలుపరచు కుంటే, అది పూర్తిగా అభివృద్ధిపరచబడి, వినియోగించబడిన పదార్థం మీద సక్రమమైన పరమాత్మ అధికారాన్ని తీసుకురాగలదు.

*

ప్రశ్న: ఏ భ్రమలు, భ్రాంతులతో మన విద్యావిధానం ఈ రోజు ఇబ్బందుల పాలవుతున్నది? వాటిని మనం బహుశా ఏ విధంగా లేకుండా చేయగలం?

1) విజయాలకి, జీవనోపాధికి, ధనానికి చాలా మట్టుకు ప్రత్యేకమైన ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడడం మూలాన.

2) పరమాత్మతో సాంగత్యానికీ, అస్తిత్వపరమ సత్యం వృద్ధికీ, అభివ్యక్తతకూ ఒత్తిడి చేయాలి.

*

నేను వారిని (ప్రభుత్వమును) యోగమును విద్యగా గుర్తించమని కోరుతున్నాను, అదేమీ మా కోసం కాదు, కాని అది దేశానికి మేలు చేస్తుంది.

పదార్థం పరివర్తన చెందుతుంది, అది ధృఢమైన ఆధారం అవుతుంది. జీవితం దివ్యం అవుతుంది. భారతదేశమే ముందుండి నడిపించు గాక.

CWM 13:361-63)

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

స్వంత ఆలోచన ఆవశ్యకత
(1912 ప్రాంతంలో)

భారతదేశం సజీవంగా భగవద్దత్తమైన తన కార్యాన్ని ప్రపంచంలో నిర్వహించాలంటే భారతీయ యువత స్వతంత్రంగా ఆలోచించడం నేర్చుకోవాలి. విషయాల ఉపరి తలాన్ని మాత్రమే స్పృశించి ఆగిపోక ముందుగా వాటిని గురించి అభిప్రాయాల నేర్పరచుకొనకుండా, ఒక పదునైన ఖడ్గంతో, కుతర్కాన్ని, దురభిమానాన్ని చీల్చిచెండాడుతూ ప్రగతి నిరోధకమైన సమస్త విధానాలను భీముని గదాదండంతో తుత్తునియలు చేస్తూ, వాటి హృదయాన్ని తాకేటట్లు అన్ని విషయాల గురించి స్వతంత్రంగా ఆలోచించాలి. ఫలవంతమైయ్యేటట్లు ఆలోచించాలి. బట్టలతో చుట్టి కట్టివేతకు గురయ్యే యూరపు చంటిబిడ్డల్లా మన మస్తిష్కాలను ఎంత మాత్రం కట్టి పడవేయకూడదు. మనలో దైవశక్తులు తమ నిర్నిబంధ స్వేచ్ఛా కదలికలను తిరిగి సంపాదించుకొనేటట్లు చేయాలి. భారతీయుని మేధస్సుకు సహజమైన సూక్ష్మ పరిశీలననే గాక, విస్తృతమైన సాధికారతను సార్వభౌమ్యతను గూడా అది తిరిగి పొందాలి. ఒకసారి అది తన శక్తిని గ్రహించడాని కలవాటుపడితే, ఆ శక్తివల్ల కలిగే ప్రయోజనం మీద నమ్మకం కుదిరితే, ఆ శక్తి తేలికగానే భారతీయ మేధకు తిరిగి లభిస్తుంది. అది గనుక గతానికి సంబంధించిన అవరోధాల నధిగమించి బంధాలను పూర్తిగా తొలగించుకో లేకపోతే కనీసం రోటికి కట్టివేయబడిన చిన్ని కృష్ణునిలాగ అయినా అది తయారై, తనతో పాటు రోటిని, దానితోపాటు అడ్డువచ్చిన అన్నింటినీ ఈడ్చుకొని పోతూ, తన ప్రగతి పథాని కడ్డుగా నిలిచే రెండు వృక్షాలను అంటే ఆత్మోద్ధరణ కవరోధాలైన మధ్య యుగాల నాటి అంధదురభిమానం, ఆధునిక తలబిరుసుతనం గల మౌఢ్యం అనే రెండు వృక్షాలను సైతం పెకిలించివేయాలి. పాత సుస్థిర పునా దులను కూల్చివేయాలి. మన మిప్పుడు పెనుమార్పుల పరివర్తనా జలధుల్లో పడి అటూ, ఇటూ కొట్టుకుపోతున్నాం. మంచు పలకల్లాంటి పాతవాటిని పట్టుకొని వ్రేళ్ళాడితే ప్రయోజనముండదు. అవి త్వరలో కరగిపోయి వాటి నాశ్రయించిన వాళ్ళను ప్రమాదాల వరదల్లో కొట్టుమిట్టాడేటట్లు చేస్తాయి. సముద్రమూ లేక మంచి పొడి ప్రదేశమూ కాని అస్థిరమైన ఐరోపాకు చెందిన ద్వితీయ శ్రేణి ఊబిలో మనల్ని మనం పడవేసుకొన్నందువల్ల ప్రయోజనం ఉండదు. అక్కడ మనం హృదయ

విదారకమైన, అసహ్యమైన చావు చస్తాం. అలా జరగడానికి వీలు లేదు. మనం ఈత నేర్చుకోవాలి, ఆ శక్తి నుపయోగించి, నిత్యమై నిలిచి సత్యానికి సంబంధించిన మంచి నావ దగ్గరకు చేరాలి, యుగయుగాల నుండి నిలిచివున్న శిలలాంటి శాశ్వత సత్యంపై మనం తిరిగి నిలబడాలి.

మనం అనాలోచితంగా దేనినీ ఎంచుకోగూడదు. ఇదమిత్థంగా దేన్నీ తేల్చి చెప్పలేనట్లు, దాన్నీ దీన్నీ కలిపి ఒక కలగూర గంపను చేసి ప్రాచ్యపాశ్చాత్యాలను జీర్ణించుకొని తయారుచేసాం దీన్ని అని దేన్నో చూపించి గర్వంగా చెప్పుకోగూడదు. ఎటువంటిదాన్నైనా, ఎక్కడ నుండో లభించినదాన్నైనా వెంటనే అంగీకరించకుండా ప్రతిదాన్నీ ప్రశ్నించుకొంటూ స్వంత అభిప్రాయాల నేర్పరచుకోవాలి. అలా చేస్తే మనం భారతీయులం కాకుండా పోతామేమోననీ, హిందూధర్మాన్ని త్యజించి నట్లౌ తుందేమోననీ మనం భయపడాల్సిన అవసరం లేదు. నిజంగా మన కోసం మనం ఆలోచించినట్లైతే భారతదేశం భారతదేశం కాకుండా పోదు, హిందూధర్మం హిందూ ధర్మం కాకుండా పోదు. మన కోసం యూరపు ఆలోచించడాన్ని మనం అంగీకరించినప్పుడే హిందూధర్మాన్ని సరిగా నిర్వహించలేనివాళ్ళమై యూరపుకు మతిలేని నకలుగా తయారయ్యే ప్రమాదంలో భారతదేశం పడిపోతుంది. మన దారిలో మనం పయనించే ముందు గ్రుడ్డిగా దేన్నో అనుసరిస్తూపోయే వాళ్ళంగా కాకూడదు. స్వతంత్రంగా ఆలోచించగలవాళ్ళంగా మనం మొట్టమొదట దేన్నీ అంగీకరించక ప్రతిదాన్నీ ప్రశ్నించాలి. అవి క్రొత్తవిగాని, పాతవిగాని పరీక్షించి నిగ్గు తేల్చని అభిప్రాయాలను వదిలించుకోవాలి. మనస్సులో కేవలం అలవాటుగా తయారైన సంస్కారాలను ముందుగానే యేర్పరుచుకొన్న అభిప్రాయాలను వదిలించుకోవాలి. బుద్ధుడు "అనిత్యః సర్వ సంస్కారః" అన్నాడు. దీనితో నేను పూర్తిగా యేకీభవించగలనో లేదో తెలియదు. వస్తువులున్నట్లే శాశ్వతంగా వున్నట్లు కన్పించే కొన్ని సంస్కారాలున్నాయి. అసలు ఆత్మ అంటే యేమిటి? విషయాలను దర్శించే ఒక ప్రాథమిక, శాశ్వత వైఖరి, స్వతహాగా అజ్ఞేయమైన, నేతి, నేతి, సమస్త అస్తిత్వపు అత్యంతావశ్యక ఆధారం. అందుచేత తరువాతి కాలంలోని బౌద్ధులు ఆత్మ అనేదసలు లేనే లేదని సిద్ధాంతీకరించారు, చిట్టచివరికి శూన్యం దగ్గరకు చేరారు. అదొక ప్రయోజనంలేని, మతిలేని మాట. ఎందుకనంటే శూన్యం కూడా స్వయంగా ఒక సంస్కారమే. అలా అయినప్పటికీ మనకు అలావాటుగా మారిన అవగాహనా రాశిలో, అధిక భాగం

తాత్కాలికమైనవే గాక, అపరిపూర్ణమైనవి, పెడదారి పట్టించేవి అనేది యదార్థం. మనం ఈ అపరిపూర్ణతల నుండి బయటబడి సత్యమైనదేదో, చిరస్థాయిగా ఉండేదేదో దానిని తెలుసుకొనడానికి, అన్నింటినీ ఒకే విధంగా, తీవ్రంగా నిష్పక్షపాతంగా ప్రశ్నించాలి. అయితే మన భావనా పరంపర ప్రకారం ఏది నిజమైనదో, యేది శాశ్వతమైనదో తెలుసుకొనుటకు అన్నింటినీ ఒకే రకమైన నిష్పకర్షతో, నిష్పాక్షికతతో పరిశీలించాలి.

CWSA 12:40-41

శ్రీఅరవిందులు

ఒక దృఢమైన పునాది నిర్మాణం జరగాలి (1909)

సముద్రంలో తరంగం యెలా ఒక భాగమో అలా విశ్వం నుండి మనిషి వేరుకాదని, విడదీయలేని ఒక భాగమని ప్రాచీన ఆర్యులకు తెలుసు. ఒక అనంత ఊర్జం, ప్రకృతి, మాయ లేక శక్తి ప్రపంచమంతా వ్యాపించి వుంది. ప్రతి నామ, రూపంలోనూ తనను తాను నింపుకొంటుంది. మట్టిముద్ద, మొక్క, క్రిమి, జంతువు, మనిషి, ఈ దృశ్యజగత్తులో, ఈ మహా ఊర్జానికి, హెచ్చుతగ్గులుగా దక్షతగల ఆధారాలు. ఆ ఊర్జతరంగాలు ఉత్పత్తై, నిలువ వుండే ఒక యంత్రం లాంటి వాళ్ళం మనలో ప్రతి ఒక్కరమూ. నిరంతరం ఆ ఊర్జాన్ని భద్రపరుస్తూ, ఉపయోగిస్తూ, తిరిగి భర్తీ చేస్తూన్న యంత్రంలాంటి వాళ్ళం మనలో ప్రతి ఒక్కరం. ఏ క్రియాశక్తి తారకల్లోనూ, గ్రహాల్లోనూ కదలాడుతోందో అదే మనలోనూ కదలాడుతోంది. మన చింతన, కర్మ కేవలం దాని క్రీడ, దాని వ్యాపారాల సంక్లిష్టత నుండి ఉద్భవించినవే అవి. దానికి ఒక ఆధారంగా తన సామర్థ్యాన్ని పెంచుకొనేందుకు మనిషికి అందుబాటులో కొన్ని ప్రక్రియ లున్నాయి. అతనికీ, విశ్వజనీన ఊర్జానికీ మధ్య ఆదానప్రదానలు జరిగేందుకున్న మార్గంలోగల ఆటంకాలను అతడు తొలగించి నిష్కంటకం చేసి, ఆ ఊర్జపు నిల్వల నుండి అధికాధికంగా అతని అంతరాత్మలోనికి, మస్తిష్కంలోనికి, దేహం లోనికి గ్రుమ్మరిల్లేటట్లు చేయడానికి మరి కొన్ని ప్రక్రియ లున్నాయి. ఈ విధంగా ఆధారంలో తరచుగా జరిగే అభివృద్ధే, దానిని ప్రోత్సహించే, విశ్వజనీన

ఊర్జం నిర్వహించే కర్మ పరిమాణంలోనూ, సంక్లిష్టతలోనూ జరిగే అభివృద్ధే, పరిణామపు మొత్తం లక్ష్యం. మానవ ఆధారానికిగల శక్తిని బట్టి అది భరించగలిగినంతగా ఆ ఊర్జం వాసిలో అత్యున్నతమూ, రాశిలో సంపూర్ణమూ అయినపుడు, లోపలికి దుముకుతూ ప్రవేశించివచ్చేదాన్ని, దాని ఖేలనాన్ని భరించగలిగినట్లు పూర్తిగా ఆ ఆధారం శిక్షణ పొంది వున్నపుడు, అతడు సిద్ధుడౌతాడు, పరిపూర్ణుడు, ధన్యుడు అవుతాడు. సాధారణ జనబాహుళ్యం యుగాల పర్యంతం దేని కోసం శ్రమిస్తున్నదో ఆ అభివృద్ధి అతనిలో సంపూర్ణమైనట్లే, అతని పరిణామం ముగిసినట్లే.

ఈ సిద్ధాంతం సరైనదైనపుడు మేధోవ్యాపారానికి ఆధారంగా వున్న ఊర్జం మనలోనే ఉండి ఉండాలి. అయినపుడు అది అపరిమిత అనుష్టానానికి, మహనీయ విస్తరణకు, మరింత సమృద్ధ ప్రయోజనానికి తప్పక సమర్ధవంతమై వుంటుంది. అంతేగాక ఇదొక పటిష్టమైన సూత్రం కూడా అయివుండాలి. అంటే మనం ఈ ఊర్జాన్ని యెంతగా మనలో పెంపొందించుకొని, యెంతగా సమృద్ధం చేసుకోగలుగుతామో అంతగా మన మనోవ్యాపారాలకు సంబంధించిన అంతర్నిహితంగా ఉండే శక్తి, పనిచేసే శక్తి, కార్యకలాపాల పరిధి పెరుగుతుంది. తత్పర్యవసానంగా మన బుద్ధికుశలత, మనం సాధించేవాని మహనీయత గొప్పగా అవుతాయి, అనేదొక పటిష్ట మార్గదర్శకసూత్రం కూడా అవుతుంది. ప్రాచీన ఆర్యులు ఈ ప్రధాన సూత్రాన్నాధారంగా చేసుకొని తమ విద్యావిధానాన్ని రూపొందించారు. ఆ ఊర్జాన్ని మనిషిలో పెంపొందించడానికి వారు పాటించినది బ్రహ్మచర్యం.

CWSA1:370-71

శ్రీఅరవిందులు

సమగ్రాభివృద్ధి ఆవశ్యకత

(1909-1910)

మానవచింతన కార్యసరళి తనను తాను రెండు బృందాలుగా విడగొట్టుకొంది. ఒకటి దక్షిణహస్తం: జపం, సృజన, ఊహ, సత్యాన్ని చూడగల కేంద్రాలు అన్నీ కలిసి ఒక బృందం. రెండు వామహస్తం: విమర్శ, తర్కం, వివేచన, విచారణ, చూచినదాని సత్యాన్ని బేరీజు వేసే కేంద్రాలు. విద్యావిధానంలో రెండవ బృందానికి సంబంధించినవి. శాస్త్రీయ, ప్రత్యక్ష శిక్షణల ద్వారా వృద్ధిచెందాయి. అయితే, వామహస్తానికి సంబంధించిన వాటి అభివృద్ధి ఒక్క పరిశీలనా లక్షణం మాత్రమే. ఈ కారణంచేత కేవల శాస్త్రీయ విద్యావిధానం కొన్ని పరిమితులకు లోబడి చింతనను నిశితం చేస్తుంది, స్పష్టంగా చూడగలిగేటట్లు చేస్తుంది. కాని అది సంకుచితమూ, ఆర్ద్రతారహితమూ, నిస్తేజమూ అవుతుంది. దక్షిణహస్తానికి సంబంధించిన వాటిలో యెటువంటి శిక్షణ లేకపోయినా మనిషి తన పరిధిలో సైతం, ఒక స్థిరమైన గాడిలో మాత్రమే పురోగమించగలడు. మానవ సంస్కృతిని అతడు విశాలం చేయలేడు లేదా విజ్ఞానశాస్త్రపు హద్దుల్ని విస్తృతం చేయలేడు.

మేధోపరంగా అభివృద్ధి చెంది విజ్ఞానశాస్త్ర జ్ఞానంలో బలవంతునిగా యెదిగి, పంచభూతాలను తన సేవకులుగా, ప్రపంచాన్ని తన పాదపీఠంగా ఉపయోగించుకొంటూ, స్థూల సూక్ష్మ ప్రకృతిపై మనిషి పట్టు సాధించాడు. కాని అతడు హృదయంలోనూ, తత్త్వతహోనూ అభివృద్ధి చెందలేదు. ఆ కారణంచేత తనలోని జంతు స్వభావాన్ని సంతృప్తిపరచేందుకు పాక్షిక దైవశక్తుల్ని ఉపయోగించే అధమస్థాయి అసురుడుగా తయారవుతాడు.

CWSA 1:438-39

శ్రీఅరవిందులు

మనుష్యుల్ని తయారుచెయ్యాలి, యంత్రాల్ని గాదు

(ఫిబ్రవరి 24, 1908)

జాతీయవిద్యను రెండు మూడు వాక్యాల్లో నిర్వచించలేము. గతంలో తానేమిటో అచటి నుండి మొదలుపెట్టి వర్తమానాన్ని పూర్తిగా వినియోగించుకొంటూ ఒక గొప్ప జాతిని తయారుచేసే విద్యగా, దానిని ప్రస్తుతానికి చెప్పుకోవచ్చు. ఒక జాతిని గతంతో సంబంధం లేకుండా వేరుచేయాలని చూసేవాళ్ళెవరైనా వాళ్లు మన జాతీయ జీవనవికాసానికి తోడ్పడనివాళ్లే. వర్తమానం వల్ల ప్రయోజనం పొందలేని వాళ్ళెవరైనా సరే వాళ్ళు జీవనసంగ్రామంలో మనల్ని ఓటమికి గురిచేసేవాళ్ళే. అందువల్ల భారతదేశం మనకు తెలియని పూర్వకాలం నుండీ కూడబెట్టిన జ్ఞానాన్ని, సౌశీల్యాన్ని, ఉదారభావాల్ని అన్నింటినీ కాపాడుకోవాలి. యూరపు మన కివ్వగలిగిన అత్యుత్తమ జ్ఞానాన్ని మనం ఆమె కోసం సంపాదించి, ఆమెకే ప్రత్యేకంగా కల జాతీయ ప్రవృత్తికి తగిన విధంగా జీర్ణించుకోవాలి. మానవజాతి అభివృద్ధి చేసిన అత్యుత్తమ బోధనా పద్ధతులను, అవి ఆధునికమైనవైనా, లేదా ప్రాచీనమైనవైనా మనం స్వీకరించి మన విద్యావిధానంలో ప్రవేశపెట్టాలి. యంత్రాన్నిగాక మనుష్యుల్ని తయారుచేయడానికి వీలుగా, తమ మీద తమకు నమ్మకం కలిగించే విద్యావిధానానికి, వీటి నన్నింటినీ సమన్వయం చేసి ఒక వ్యవస్థను రూపొందించాలి.

CWSA 7:895

శ్రీఅరవిందులు

నైతికత, విలువల ఆధారిత విద్యకు సరైన మార్గం

(1910)

నీతికి సంబంధించిన, మతానికి సంబంధించిన పాఠ్యపుస్తకాలను పిల్లలకు బోధించడం ద్వారా వాళ్ళను నీతివంతులుగా, మతావలంబకులుగా తయారవుతానుకోవడం వ్యర్థం, అదొక భ్రమ. ఎందుకనంటే మనస్సు హృదయం ఒకటి కావు. మనస్సుకు విద్య గరపినందున హృదయం తప్పకుండా అభివృద్ధి చెందుతుందని లేదు. అలా అని దానికేం ప్రభావం ఉండదని చెప్పడమూ సరి కాదు. అది అంతఃకరణలోనికి కొన్ని ఆలోచనా బీజాలను వెదజల్లుతుంది. ఈ భావాలు గనుక అలవాట్లుగా మారితే అవి శీలం మీద ప్రభావం చూపిస్తాయి. నీతులను తెలిపే పాఠ్యపుస్తకాలతో ప్రమాదమేమిటంటే ఉన్నత విషయాలను ఆలోచించడాన్ని గూడా యాంత్రికం గానూ, కృతకంగానూ తయారుచేస్తాయి. యాంత్రికమైనది, కృతకమైనదేదీ గూడా శాశ్వతంగా మంచిని పెంచలేదు.

పిల్లల మీద ఒకానొక క్రమశిక్షణను విధించవచ్చు, క్రమపద్ధతిలో ఒక ప్రత్యేక రీతిలో వుంచవచ్చు. కావాలనుకొన్న మార్గంలో వారిని కట్టడి చేయవచ్చు. కాని వాళ్ళ హృదయాలను, స్వభావాలను నీ వైపు త్రిప్పుకోలేకపోతే నీవు విధించిన ఈ నియమావళి ననుసరించడం మిథ్యాచారంగా, హృదయం లేనిదిగా ఒక కట్టుబాటుగా తరచుగా పిరికివాళ్ళ అంగీకారంగా తయారవుతుంది.

నైతికశిక్షణ ప్రథమ నియమం ఏమిటంటే సూచించడం, ఆకర్షించడమే గాని ఆజ్ఞాపించడం విధించడం గాదు. సూచించడానికి ఉత్తమమైన విధానం వ్యక్తిగత ఉదాహరణ, నిత్యసంభాషణ, రోజూ చదివే పుస్తకాలు. మరీ క్రింది తరగతులలోని విద్యార్థికి గతంలోని ఉదాత్త ఉదాహణ లుండాలి. అది కూడా నీతిపాఠాలుగా గాకుండా మానవులకు యెంతో ఆసక్తి కలిగించే విషయాలుగా ఉండాలి. పై తరగతుల విద్యార్థుల పుస్తకాలలో చరిత్ర పుటల కెక్కిన మహాత్ముల మహనీయ భావాలు, మహోన్నత భావోద్వేగాలు రగిలించే ఉన్నతోన్నత ఆదర్శాలు, ఆకాంక్షలు, వాటిని జీవిస్తూ సోదాహరణంగా నిలచినవారి జీవితచరిత్రలు ఉండాలి. ఇదొక విధమైన సత్సంగం. అది ఆడంబరంతో నిండిన మతప్రవచనం గాకపోతే ప్రభావం చూపకుండా ఉండదు. తన విద్యార్థుల ముందు తానుంచే మహనీయ విషాయాలచే తాను రూపుదిద్దుకొన్న

వాడై వున్న ఉపాధ్యాయుని వ్యక్తిగత జీవితం విద్యార్థులపై అత్యున్నత ప్రభావం చూపిస్తుంది. ఏదేమైనా దానికున్నది పరిమిత పరిధే యైనప్పటికీ, ఆ పిల్లవాని జీవితంలో తలెత్తే నైతిక ప్రేరణలు, అతని చర్యలలో వ్యక్తం గావడానికి అవకాశమిస్తే తప్ప అది పూర్తిగా శక్తివంతం గాదు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు

భారతదేశం — స్త్రీల సమస్య

...మగవాడు తను గొప్పవాడినని భావించి ఆధిపత్యం చెలాయించాలని చూస్తాడు. స్త్రీ తను అణచివేయబడినట్లు భావించి రహస్యంగానో, బాహటంగానో ప్రతిఘటిస్తుంది. స్త్రీపురుషుల మధ్య ఈ నిరంతర సంఘర్షణ తరతరాలుగా కొనసాగుతోంది. దాని సారాంశం ఒక్కటే. అయినా అది అసంఖ్యాకమైన భిన్నరీతుల్లో వ్యక్తమౌతూ ఉంటుంది.

స్త్రీ మొత్తం తప్పంతా మగవాడిదే నన్నట్లు, మగవాడు కూడా నేరమంతా స్త్రీ మీద వేస్తాడు. నిజానికి ఆ తప్పు ఇద్దరూ సమానంగా పంచుకోవలసినదే. ఎవ్వరూ ఒకరు ఎక్కువ మరొకరు తక్కువ అని చెప్పడం కుదరదు. పైగా ఈ ఎక్కువ, తక్కువ అన్న భావం పూర్తిగా నిర్మూలిస్తే తప్ప, ఏదీ కూడా, ఎవరూ కూడా ఈ అపార్థాలను అంతమొందించలేరు. మానవజాతిని రెండు పరస్పర వ్యతిరేక వర్గాలుగా విభజించిన ఈ సమస్యను పరిష్కరించడం కుదరదు.

...వారి పరస్పర సంబంధాలలో స్త్రీపురుషులు ఒకే సమయంలో ఒకరిపై నొకరు నిరంకుశ ఆధిపత్యం నెరపుకుంటూ, కొంతవరకు ఒకరి కొకరు జాలిగొలిపే బానిసలుగా కూడా వ్యవహరిస్తారు.

అవును, బానిసలే. ఎందుకంటే ఎవరికైనా కోరికలున్నంత వరకు, ఇష్టాయిష్టాలు, ప్రాధాన్యత లున్నంతవరకు, మమకారులున్నంత వరకు, వాటిని తృప్తిపరచడం కోసం, మనుషుల మీద ఆధారపడినంత వరకు, వాటికి, ఆ మనుష్యులకు బానిసలై వుండపలసిందే.

ఆ విధంగా స్త్రీ మగవానికి బానిస అయింది. కారణం, పురుషునిపైన అతని

సామర్థ్యం పైనా స్త్రీకున్న ఆకర్షణాభావం, తనదన్న ఇంటి కోసం అది కలిగించే భద్రతాభావం కోసం, చివరిగా మాతృత్వం పట్ల ఆమెకున్న మమకారం కోసం. అలాగే పురుషుడు కూడా స్త్రీకి బానిసగా ఉంటాడు. కారణం, అతడు స్త్రీని తన స్వంత ఆస్తిగా భావిస్తాడు, అధికారబలంతో ఆధిపత్యం చూపాలన్న దాహం, భౌతిక సుఖలాలస, వివాహం ద్వారా వచ్చే చిన్న చిన్న సుఖాలు, సదుపాయాలు, మమకారాల పై ఆశ.

అందుకే, తమంతట తాము స్వేచ్ఛను కోరితే తప్ప స్త్రీలకు ఏ చట్టం విముక్తి కల్గించలేదు. ఆ విధంగానే ఎంతో ఆధిపత్యం చూపే పురుషులు కూడా, వారి ఆంతరంగిక బానిసత్వం నుండి విముక్తి పొందితే తప్ప స్వేచ్ఛను పొందలేరు.

అత్యంత ఉన్నత క్షణాల్లో స్త్రీపురుషులు వారి లింగభేదాన్ని మర్చిపోగలరు, కాని అది ఓ చిన్న ప్రేరణతో తిరిగి బయటకొస్తుంది. స్త్రీకి తను స్త్రీనన్న భావం, పురుషుడికి తను పురుషుడినన్న భావం తలెత్తి మళ్ళీ ఆ ఘర్షణ అనంతంగా బాహాటంగానో, తెర వెనుకనో లేక మరేదో రూపంలో సాగుతూనే ఉంటుంది. స్త్రీపురుషులన్న భేదం లేకుండా, లింగభేదంలేని శరీరాల్లో ఆత్మ అభివ్యక్తి జరిగేంత వరకు, ఈ సంఘర్షణ తప్పదని మనం ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ ఉంటాం....

అలాంటి విప్లవాత్మకమైన, ఆనందకరమైన పరిష్కారానికి మనం చేరుకునేవరకు, ఇతర దేశాలలో వలె భారతదేశంలో కూడా ఈ విషయంలో సంఘర్షణాత్మకమైన వైరుధ్యాలతో కూడి ఉన్నదిగానే ఉంటుంది. అయితే అది చాలా విస్తృతమైన, సర్వసమగ్రమైన సంయోజనం ద్వారా మాత్రమే పరిష్కరించబడుతుంది.

నిజానికి, భారతదేశంలో కాదా, దివ్యమాతను, విశ్వమాతను, శత్రువిజేతను, సర్వదేవతా జననిని, లోకమాతను , వరప్రదాయినిని అత్యంత గౌరవపురస్కార ప్రేమానురాగాలతో, సంపూర్ణ భక్తితత్పరతతో పూజించేది?

మరి ఈ భారతదేశంలోనే కదా, స్త్రీజాతికి కీలకమైన విషయాలపై తీవ్రమైన నిరసన అత్యంత అధికమైన ఏహ్యత వ్యక్తమయింది. స్త్రీజాతిని మాయగా, కలుషితం చేసే భ్రమగా, పతనానికి, దైన్యానికి కారణంగా, వంచన అపవిత్రతలతో దైవం నుంచి దూరంచేసే ఆకర్షణగా చూడబడుతున్నది.

భారతదేశ జీవితమంతా ఈ పరస్పర వైరుధ్యాలతో నిండి ఉంటుంది. దానివల్ల ఆమె మనసు, హృదయం కూడా వేదనాభరితంగా ఉంటాయి....

ఏది ఏమైనా నూతన చైతన్య ప్రోద్బలంతో ప్రకృతి పరస్పర సహకారంగానున్న భిన్నజాతులైన స్త్రీ, పురుషులుగా విభజింపబడినందున ఈపశుప్రాయమైన సంపర్కానికి లొంగి ఉండవలసిన అవసరం తప్పే వరకు మానవజాతి అత్యధికమైన మంచిని సమకూర్చాలంటే, ఈ రెండు జాతులను సమగ్ర సమానత్వంగల స్థాయిలో పరిగణించాలి. ఏ రకమైన పక్షపాతం లేకుండా ఒకే రకమైన విద్య, శిక్షణ మరియు ఏ లింగభేదం లేని దివ్యవాస్తవం యొక్క ఎరుక కల్గించాలి.

ఆ విధంగా పరస్పర వైరుధ్యాలకు నెలవైన భారతదేశం, కొత్త ఆలోచనలకు, నూతన ఆవిష్కరణలకు కూడా నిలయం కావచ్చు. గతంలో కూడా ఆమె అట్టి ఆలోచనలను అంకురింపచేసి పోషించే ఊయలగా అలరారింది.

(CWM 12:103-06)

శ్రీమాత

గర్భనిరోధం

(ఆగస్టు 29, 1926)

విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలు, వైద్యనిపుణులు గర్భనిరోధనకు నూతన పద్ధతులు కనిపెట్టారు. అది శరీరానికి ఏ ప్రమాదం లేకుండా గర్భాన్ని నిరోధించగలవు. దీని లక్ష్యాలు రెండు: మొదటిది, అధిక సంతానం కలగకుండా ఆపడం; రెండవది జన్మించే కొద్దీ శిశువులైనా ఆరోగ్యవంతులుగా నుండుటకు, స్త్రీని ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచడం.

ఆంతరంగిక నిగ్రహం కల్గి ఉండడం మంచిదే, కాని అది మనుషుల నుంచి ఆశించగలమా?...

(ఒక శిష్యుడు) దీనికి ఒక అభ్యంతరముంది; అది మరింత స్వేచ్ఛను ఇవ్వచ్చు.

అది కూడా ఒక నైతికమైన ఆలోచన. ఇక్కడ రెండు పరాకాష్ట స్థాయి లున్నాయి. ఒకటి ఆత్మనిగ్రహం, రెండవది నిగ్రహంలేని విచ్చలవిడి స్వేచ్ఛ. ఈ రెండింటికి మధ్య ఉన్నది గర్భనిరోధం.

(సంభాషణల జ్ఞాపకాల్లోంచి)

శ్రీఅరవిందులు

వివాహ మరియు కుటుంబవ్యవస్థల రద్దు

ప్రశ్న: కొందరు ఆధునిక సంఘసంస్కర్తలు కుటుంబ వ్యవస్థ కూలిపోవచ్చునని, అంతరించిపోవచ్చునన్న భయం వ్యక్తం చేసిన సందర్భంలో, మీరు ఇదివరలో ఈ వ్యవస్థ రద్దుకావడం గురించి ఇలా చెప్పారు.. "ఈ కదలిక గతంలోను, ప్రస్తుతం కూడా మానవజాతి మరింత ఉన్నత విస్తృత సాక్షాత్కారాన్ని పొందడానికి తప్పనిసరి".

ఇది మరికొన్ని ముఖ్యమైన ప్రశ్నలను లేవదీస్తుంది. వాటిని మీకు విశదీకరించడానికై ప్రస్తావిస్తున్నాను:

1. కుటుంబ వ్యవస్థ రద్దు చేయడం అన్నది ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శాన్ని, లేదా ఉన్నత మానసిక మార్గాన్ని అనుసరించే ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులు మాత్రమే తప్పనిసరిగా ఆవలంబించవలసిన పద్ధతిగా మీరు భావిస్తున్నారా?

అవును. ఎవరైతే ఆధ్యాత్మిక లేదా ఉన్నత మానసిక ఆదర్శాన్ని అనుసరిస్తారో ఆ కొద్దిమంది ప్రత్యేక వ్యక్తుల కోసమే.

2. ఈ పృథ్వి మీద నూతన విధానంలో సూటిగా జన్మధారణ జరగటం సర్వసాధారణమగుటకు ముందుగానే, మీరు మానవులందరికి కుటుంబవ్యవస్థను రద్దుచేయడం సిఫార్సు చేస్తారా?

విధానంలో మరింత స్వేచ్ఛ, మృదుత్వం ఉండడం ఎప్పుడూ ఉచితమైనవే. మార్పులేని నిబంధనలు పరిణామానికి అపాయకరం.

3. మానవుల ఉన్నతికి, అభివృద్ధికి ఈ కుటుంబవ్యవస్థ రద్దుతో పాటు, వివాహ వ్యవస్థ కూడా రద్దుచేయడం తప్పనిసరి అని మీరు భావిస్తారా? నూతన విధానంలో జన్మధారణ సాధారణమైన విషయంగా సంభవం కానంతవరకు, ఇప్పుడున్న ఈ సామాన్యమైన లైంగిక సంపర్కం వల్లనే జన్మధారణ జరగడం కొనసాగాలి కదా? అలా జరిగినప్పుడు ఏదో విధమైన వివాహబంధం అవసరం కదా?

వివాహ వ్యవస్థ ఎప్పటికీ ఉంటుంది. కానీ చట్టబద్ధమైనవి, సాంప్రదాయమైన తతంగాలు చట్టవిరుద్ధత నుంచి తప్పించుకుందుకు బలవంతంగా రుద్దకూడదు.

- శ్రీమాత

స్త్రీ కూడా స్వేచ్ఛాజీవే

...స్త్రీల అణచివేతకు మగవారు స్త్రీని తమ స్వంత సొత్తుగా పరిగణించడం, ఒకప్పటి సాంఘిక జీవనసూత్రం. అది ఈ మధ్యకాలంలోనే సమర్థవంతంగా సవాలు చేయబడింది. పశుప్రాయమైన పురుషప్రవృత్తిలో పెత్తనం చెలాయించాలన్న సహజ భావం ఎంత దృఢంగా ఉండేదంటే, దానిని మతం, శాస్త్రం కూడా అనుమతించాల్సి వచ్చింది... ఆ భావాలు కూడా నెమ్మదిగా కాలధూళిలో కలిసిపోతున్నాయి, అయితే ఇంకా ఆ మిగుళ్ళు జీవితాన్ని పట్టుకుని పాత శాసనాల పరంపర, గత వాసనల కొనసాగింపు సాంప్రదాయబద్ధమైన ఆలోచనల మొండివైఖరిగా ఇంకా జీవితాన్ని పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నాయి. అయితే ఆ సనాతన సాంప్రదాయలకి విరుద్ధంగా స్త్రీని కూడా ఒక స్వేచ్ఛాజీవిగా గుర్తించాలన్న ప్రతిపాదన వల్ల అవన్నీ వెనక్కి తగ్గాయి.

(CWSA 25:631)

శ్రీఅరవిందులు

జీవనగతిలోని అన్ని క్షేత్రాలలోను స్త్రీలు

(జూలై 26, 1926)

సహజంగా స్త్రీలు భౌతికస్థాయిలో చాలా సమర్థవంతంగా పనిచేస్తారని అనవచ్చు. ఎందుకంటే ఆమె తన అంతర్బుద్ధిని అనుసరిస్తుంది. సామాన్యంగా ఆమె విషయాలను క్రమపద్ధతిలో అమర్చగలదు, సూటిగా జరగాల్సిన విషయాన్ని గ్రహించగలదు అదే సందర్భంలో మగవాళ్ళు ఆలోచనలు, మానసిక నిర్మాణాల్లో తేలిపోతుంటారు. రాజకీయాల్లో కూడా ఈ విషయం స్పష్టమౌతుంది, స్త్రీలు రాజకీయాల్లో బాగా రాణించగలరు. మగవారు ఎక్కువగా మనోశక్తిని ఉపయోగించగలరు. అయితే స్త్రీలు ఎక్కువ శారీరకంగా పనిచేస్తారు. పురుషుడు ఎక్కువగా మేధోపరమైనవాడు, స్త్రీ ఎక్కువగా అంతర్బుద్ధి కలిగి ఉంటుంది. ప్రాణికస్థాయిలో ఆమె చాలా చురుగ్గా పనిచేస్తుంది.

(ఒక శిష్యుడు) స్త్రీ, పురుషునికి తరచుగా స్ఫూర్తి ప్రదాతగా ఉండడం చూశాం కాని, ఆమె స్వయంగా గొప్ప సృజనాత్మక కార్యాన్ని నిర్వహించడం చూడ లేదు.

ఎందుకంటే, సాంఘికపరమైన కట్టుబాట్లు ఆమెకా అవకాశం ఇవ్వలేదు. ఎక్కడైతే స్త్రీలకు అవకాశం ఇవ్వబడిందో అక్కడ వారు తమ సమర్థతను చూపారు. వారి కార్యాచరణలోని సామర్థ్యాన్ని చూడాలంటే కొన్ని తరాలు నిరీక్షించాలి.

(సంభాషణలు — జ్ఞాపకాల్లోంచి)

శ్రీఅరవిందులు

ప్రజాజీవితంలో అవినీతిని ఎలా ఎదుర్కోవాలి?

ఒక సీనియర్ ప్రభుత్వోద్యోగి అతను, అతిమానసం ఈ పృథ్వి మీద ఎప్పుడు అభివ్యక్తమవుతుంది అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ తరువాత అతడు అడిగినది జీవితంలో నిజాయితీపరులు కష్టాల గురించి, అవినీతిపరులు లాభం పొందడం గురించి... ఎంతకాలం దైవం ఈ పరిస్థితిని కొనసాగిస్తాడు, ఎప్పుడు వీటికి ముగింపు అన్న విషయాన్ని గురించి ప్రశ్నించాడు.

దీనికి శ్రీమాత సమాధానం: "సామాన్యంగా విషాయలన్నీ ఒక తారాస్థాయికి చేరి నపుడు, పూర్తిగా ఆ చెడుతో విసిగి వేసారిన మనషులు, ఆ అవినీతి చర్యల్ని ఏ మాత్రం సహించలేమని ఎదురు తిరిగే వరకు కొనసాగుతాయి. కొంతకాలం ఈ నీతిమంతులు సైతం వారి ప్రత్యర్థులు అనుసరిస్తున్న మార్గంలో ఎందుకు అభివృద్ధి చెందకూడదని ఆశ్చర్యపడతారు. ఆ విధంగా అవినీతికి ఆలంబన దొరికినంత వరకు అది మరింత శక్తివంతమౌతుంటుంది. ఎప్పుడు ఆ చెడు ఓ పరిమితిని దాటి దుస్స హంగా మారుతుందో అప్పుడే అది బ్రద్దలై, ఓ విప్లవం వస్తుంది".

దానికి అతడి సమాధానం: "కాని మాతా, ఈ విప్లవానికి ముందే దైవం ఎందుకు కలగచేసుకోడు — ఒక్కోసారి ఆ విప్లవం అత్యంత హింసాత్మకంగా వెల్లడౌ తుంది? ఎందుకా విప్లవం ప్రశాంతంగా రాకూడదు?"

శ్రీమాత మృదువైన స్వరంతో అతడికి అర్థమయ్యేలా చెప్పారు: "అందుకే నేను

సామాన్యంగా... కొనసాగుతాయి అని చెప్పాను. మరో మార్గం కూడా నీకు తెరిచే ఉంది. నిన్ను అణిచివేసి నీ మీద ఒత్తిడి తెచ్చే శక్తులు ఎంత బలంగా ఉన్నా, నీవు నీ ఆదర్శాలకు కట్టుబడి ఉండే, నిన్ను అనుసరించేవారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. వారు నీ సహన పరిధులను సన్నగిల్లేలా చేస్తారు. నీవు ఉన్నతస్థితిలోకి ఎదిగి, అధిక సంఖ్యాకులు నిన్ను ఉదాహరణగా భావించినపుడు, ఆ పద్ధతి సులభమౌతుంది...."

నాలుగేళ్ళ తరువాత కూడా, అవినీతికి విరుద్ధంగా అతడి సంఘర్షణ అలాగే ఉండి — అతడిని బాధించేది. అందువల్ల అతడు అదే ప్రశ్నను మళ్ళీ శ్రీమాత ముందుంచాడు, అది 17-3-1960 లో, శ్రీమాత మళ్ళీ అదే సమాధానం ఇచ్చారు, ఆమె చెప్పారు:

"నీ పరిస్థితులు నీ అధీనంలో లేవని నీవు తెలుసుకున్నపుడు, నిన్ను నీవు ఓ అద్దంలో చూసుకుని, ఆ పరిస్థితులు ఆ విధంగా ఉండడానికి నీ వెంత వరకు బాధ్యుడివో తెలుసుకో. నేను నీవు నిజాయితీ లేనివాడవని అనడం లేదు. చెడుకు మనం ఆలంబనగా లేకపోతే చెడు నెమ్మదిగా బలహీనపడుతుంది. ప్రతి ఉద్యోగస్తుడు, స్థాయిలో పెద్ద చిన్న తారతమ్యాలు లేకుండా పైకి అసత్యం విజయం సాధించినట్టు కన్పించినా సత్యానికి కట్టుబడి ఉంటే, ఆ అసత్యం క్రమంగా కూలిపోతుంది."

(శ్రీఅరవిందాశ్రమంలో జీవితం, నారాయణ ప్రసాదు: 207-208)

ప్రతి విషయంలో ప్రభుత్వం జోక్యం

(ఆగస్టు 14, 1964)

మనమే ప్రభుత్వం కానంత వరకు మనమేం చేయలేమని శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు (వారు బేషరతుగా నాతో చెప్పారు.) — మనం వ్యక్తిగతంగా ప్రభుత్వంగా వ్యవహరిస్తామని కాదు. కాని ఆ పాలిస్తున్నవారే సరైన 'పాత్రలు' గా ఉండి ఆ ఉన్నత శక్తుల్ని అందుకొని, వారి ఆజ్ఞల్ని పాటించాలి. అది వారు'67 లోనే ఇండియాలోనే కాకుండా, మొత్తం ప్రపంచమంతటా ఆ విధంగా జరుగుతుందని ఎదురుచూశారు. ప్రభుత్వాలు అతిమానస ప్రభావాన్ని అందుకోడం ప్రారంభిస్తాయన్నారు. ఆ కారణం వల్లనే అన్నింటా చెడు అన్నది దాని పరాకాష్టను చేరుతుంది... ఈ ప్రపంచంలో

కావలసినంత చెడు ఉంది. అన్ని చోట్ల ప్రజలు పోరాటం చేస్తున్నారు, ప్రతి చోట ప్రజల్ని హతమారుస్తున్నారు — ఇండోనేషియాలో అనేకమంది హత్య చేయబడ్డారు, సైప్రస్ లోను అనేకమంది చంపబడ్డారు. ఇదంతా ప్రకటించబడని యుద్ధం, కాని సర్వత్రా జరుగుతున్నది ఇదే.

ఇంక ఇక్కడ పూర్తి స్థాయిలో అవినీతి రాజ్యమేలుతున్నది — పూర్తిగా అది ఏ స్థాయికి చేరిందో మీకు సోదాహరణంగా వివరిస్తాను. ప్రభుత్వం అన్ని విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటుంది. నువ్వు ప్రభుత్వం అనుమతి లేకుండా ఓ వేలు కూడా కదపలేవు. నీవు ఈ దేశాన్ని వదిలి వెళ్ళలేవు. ఈ దేశంలోకి ప్రవేశించలేవు, నువ్వు ఎక్కడికీ డబ్బు పంపలేవు, ఓ షాపు కూడా తెరవలేవు, ఏం చేయలేవు.... ఏమీ, ఏదీ చేయలేవు, ఆ ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా నీ స్వంతభూమిని కూడా సాగుచేసుకోలేవు. వాళ్ళు అన్నింటిలో తలదూరుస్తారు, దాని వరకు అదే పెద్ద బుద్ధిలేని పని. దానికి తోడు వాళ్ళు నిబంధనలు తయారుచేస్తారు — సహజంగానే నిబంధనలు ఎక్కువైనకొద్దీ, అవిధేయత పెరుగుతుంది.

అత్యంత క్లిష్టమైన ఈ పద్ధతుల వలన ప్రజలు పంటలు పండించటం మానేస్తారు. దానికి తోడు విపరీతమైన పన్నుల భారం (రకరకాల పన్నులు కట్టాలి) వారి సంపాదనను మించి ఉంటుంది. సరిపడ్డ ఆహారధాన్యాలు వుండవు కాబట్టి, కొందరు ఆహారధాన్యాలను నిలవచేసి అధిక ధర వస్తేకాని అమ్మరు.

అందుకే ఈ నిబంధనలవల్ల అంతా కరడుగట్టిపోయింది. ప్రతిచోట, ప్రతిచోట, అన్ని విషయాల్లోను ఇదే పద్ధతి. ఈ దయనీయమైన సంక్లిష్టత, నిజానికి నమ్మలేనంత బుద్ధిహీనత. ఇవి మన ఊహ కందని నమ్మలేని నిజాలు. తల్లిదండ్రులు పిల్లలకి పెట్టే నిబంధనల కన్న మరింత కఠినమైనవి. ప్రజల కంటె చిన్నపిల్లలకు ఎక్కువ స్వేచ్ఛ ఉంది. అంతటినీ నియంత్రించాలన్న ఓ దృఢసంకల్పం ఉంది, అది ఒక తెలివితక్కువ ప్రయత్నం, ఆలోచనకు అందనిది.

(అజెండా నుంచి)

శ్రీమాత

అనువాదం: సత్యవాణి

సరిహద్దుల ఆవల పొంచివున్న ప్రమాదం

చైనా బారినుండి రక్షణ అవసరం (ఏప్రియల్ 1, 1908)

భౌగోళికంగా భారతదేశం ఆసియాకు కీలకస్థానం. మూర్త్యారాధక దూరప్రాచ్యాన్ని. మహమ్మదీయ పశ్చిమాన్ని వేరు వేరుగ విభజించింది. రెండు సంస్కృతుల కూడలి స్థానం ఆమే. సమైక్యతా ప్రేరణ శక్తి ఆమె నుండి మాత్రమే ప్రసరించగలదు. ఆమె మహమ్మదీయ మరియు దూర ప్రాచ్య సంస్కృతులకు మధ్య రాజీస్థానం. ఆసియా ఖండ సమైక్యతకు ఆమె స్వాతంత్ర్యము ఆవశ్యకము. భౌగోళికంగా ప్రాగ్దిశనే గాక పశ్చిమాన్ని గూడ అదుపులో వుంచగలిగే ఒక బలమైన అభేద్యస్థానం ఆమెది. పటిష్టమైన కోటలాంటి ఆ స్థానం నుండి పర్షియా మరియు చైనా ప్రాంతాలపై దాడిచేయవచ్చు. ఒప్పందాలుగాని పరస్పర విరుద్ధమైన దేశప్రయోనాల మధ్య రాజీకుదిర్చే యత్నాలు గాని దేశకాల పరిస్థితుల వలన అనివార్యమయ్యే కఠినమైన, పరోక్షమైన వ్యూహాల అనుసరణను పాటించుట తప్ప వివేకవంతమైన లేక రాజకీయ పరమైన పరిష్కారాలను అనుసరించలేవు. అనివార్య పరిస్థితు లేర్పడి చైనా బలగాలు భారతదేశ హిమాలయ ప్రాంగణంపై దాడిచేసినప్పుడు, జపాను నౌకాదళాలు బొంబాయి తీరంలో ప్రత్యక్షమైనప్పుడు, యే బలంతో ఇంగ్లాండు యీ రాక్షస కూటమిని అడ్డుకుంటుంది? మంగోలుల శాస్త్రపరిజ్ఞానం, నైపుణ్యం, ఇంగ్లాండును ఛిన్నాభిన్నం చేయగలదు. ఆ విధంగా ఆసియాకు కీలకమైన స్థానం మంగోలుల చేతుల్లోకి జారిపోతుంది....

CWSA 7:990

శ్రీఅరవిందులు

మానవాళిని రాజకీయ యంత్రాంగంతో మార్చలేము.అది వీలు కాదు!

శ్రీఅరవిందులు

డిసెంబరు25, 1938

చైనాదేశ పురోగతి

(అక్టోబరు 9, 1909)

బాక్సర్ కలతల తరువాత స్వల్పకాలంలోనే చైనా తన విద్యావిధానంలో విప్లవాత్మక మార్పు తీసుకొచ్చింది. అన్ని స్థాయిలకు చెందిన అధునాతన పాఠశాలల సంకీర్ణ వ్యవస్థను యేర్పాటు గావించింది. దేశ యువరాజులకు, రాజవంశీయులకు ఒక సమగ్రమైన విద్యాబోధనతో సైనికశిక్షణలోను, సైనిక అలవాట్లలోను మంచి తర్ఫీదును అందించింది. ఈ ప్రక్రియ పూర్తి అయ్యేలోపల చైనీయులంతా ఆయుధాల వుప యోగంలో సుశిక్షితులుగ తయారైనందున, యే యితర రాజ్యం కూడ, లేక రాజ్య కూటములు కూడ చైనాను తాకడానికి కూడ జంకేవి. వారి జాతీయాభివృద్ధిలోని మరో దశ చైనీయులు స్వయంగా నిర్మించి, నిర్వహించే రైలు మార్గవ్యవస్థ. విద్యా బోధనా కార్యక్రమము మరింత ముందుకు సాగినప్పుడు చైనా ప్రభుత్వ వుద్దేశ్యం, దేశాన్ని ఒక రాజ్యాంగబద్ధమైన పార్లమెంటరీ వ్యవస్థగ మార్చాలని. వారి ప్రణాళిక ప్రకారం యీ గొప్ప విప్లవాత్మక పరిణామం రాబోవు యెనిమిది సంవత్సరాలలో చోటు చేసుకోవాలి. కన్ఫ్యూషియన్ విధానంలో నిర్దుష్ట పద్ధతులకు, విషయాలు చిన్నవైనా, పెద్దవైనా నిలకడగల గాంభీర్యతతో మెలిగే వ్యవహార శైలికి వారు పెట్టింది పేరు. చైనీయులు తప్ప మరే జాతివారు కూడ యింతటి అత్యద్భుత రాజకీయ సామాజిక విద్యావిధాన మార్పును ప్రశాంతంగ, ఒక సాంప్రదాయబద్ధమైన విధినిర్వహణగ, సంపూర్ణంగ, సమర్ధవంతంగ నెరవేర్చలేరు. ఒక్కసారి చైనీయులు విప్లవాత్మక మార్పును తేవాలని సంకల్పిస్తే చాలు వారు పరిపూర్ణంగ, క్రమపద్ధతిలో, సమర్ధమైన యేర్పాట్లతో వ్యర్థంగాని, ఘర్షణగాని చోటు చేసుకోకుండ నెరవేర్చగలరు. జపాను చరిత్రకు యేమాత్రం తీసిపోని చైనా చరిత్రలో జాతీయ సంకల్పశక్తికి గల అపరిమితమైన విలువను గమనించగలము. అంతటి ధృఢమైన సమిష్టి సంకల్పశక్తికి మూలము వారి ప్రాచీన క్రమశిక్షణ యొక్క శ్రేష్టత. తాత్కాలికంగా ఒక నిర్దిష్ట పరిధిలో వారి సమాజ ఆలోచనా సరళి, పాలనా వ్యవస్థ ఆ క్రమశిక్షణ చట్రంలో బంధింపబడినా, దాని ప్రభావ తీవ్రత మాత్రం తగ్గలేదు. పూర్వం భారతదేశంలో, చైనీయులకు గాని జపనీయులకు గాని వున్న క్రమశిక్షణ కన్న అత్యంత శక్తివంతమైన క్రమశిక్షణ వుండేది. కాని, ఆ జాతీయ సంకల్పశక్తిని యుక్తమైన విధంగ వుపయో

గించుటకు శాసించగలిగే సార్వభౌమాధికార కేంద్రం భారతదేశానికి యేది? అలాంటి పాలనావ్యవస్థ కొరతను తీర్చుటకు, జాతీయ స్థాయిలో ప్రయత్నం చేపట్టుటకు అనువుగా ఒక కేంద్రమైనా యేదీ? మన పాలనావ్యవస్థ విదేశీయుల చేతిలో నుంది. మన జాతీయశక్తి సంస్కృతుల మూలం గురించిన అవగాహన వారికి లేదు. పైపెచ్చు, వారికి వాటిపై ఒక యేహ్యతతో కూడిన తిరస్కార భావన ఉంది. మనకున్న విద్యా విధానంలో కూడ మన జాతీయశక్తి సంస్కృతులకు చోటు లేదు. అదీగాక, మనదైన సంస్కృతిని పునరుద్ధరించి, ప్రోత్సహించి ఆధునిక అవసరాలకు అనుగుణంగ తీర్చిదిద్దే బదులు వాటి స్థానే ఒక విదేశీ సాంప్రదాయాన్ని ప్రతిష్ఠించే ప్రయత్నం జరుగుతున్నది. మన నాయకులు విదేశీ సాంప్రదాయంతో శిక్షణ అలవరచుకున్నవారు. భారతదేశంలో విప్లవాత్మకమైన పరివర్తనను చైనా, జపాను దేశాలకన్న వేగంగ మరింత వున్నతంగ కొనితేవడానికి మనకున్న శక్తిని వినియోగించ వచ్చునని వారికి తెలియదు. అంతేగాక, వారికి దానిలో నమ్మకం కూడ లేదు. ఆసియా ఖండపు యితర దేశాలలో కన్నా మన భారతదేశంలో యీ కార్యాన్ని కష్టతరం చేసేది యిలాంటి వైఖరే కాని అంతర్గత విభేదాలు కాదు, లేక పురాతన అనుచితమైన పరిస్థితుల కొనసాగింపు కూడ కాదు.

CWSA 8:265-66

శ్రీఅరవిందులు

చైనా నుండి బెదిరింపు ముప్పు

(ఏప్రిల్ 1950)

(Ideal of Humanity అనే పుస్తకపు 1950 సం. ప్రచురణలో శ్రీఅరవిందులు ఒక అధ్యాయాన్ని అనుబంధంగ చేర్చారు. అందులో నుండి సంగ్రహించబడినది.)

ఆసియా ఖండంలో మరింత ఘోరమైన విపత్కర పరిస్థితి యేర్పడింది. కమ్యూనిస్టు చైనా ఆవిర్భావం ప్రపంచంలోని యీ భాగపు ప్రజల ఖండాంతర సమైక్యత సంభావ్యతకు గొప్ప ఆటంకంగా యేర్పడింది. రెండు అతి పెద్ద కమ్యూనిస్టుశక్తులైన రష్యా మరియు చైనాల కలయిక ఉత్తర ఆసియాను యావత్తు ఒక బ్రహ్మాండమైన రాజకీయ కూటమిగ రూపొందించి, నైరుతి ఆసియా మరియు టిబెట్ దేశాలను హరించే బెదరింపుతో వాటిని ఆవహించి మరింత రెచ్చిపోయి, భారతదేశ పొలిమేర వరకు వ్యాపించి, ఆ దేశ భద్రతకే గాక పశ్చిమ ఆసియా భద్రతకు సైతం ముప్పు తెచ్చి వాటిపై దాడిచేసే ప్రమాదం వుంది. కమ్యూనిస్టు ప్రభావాన్ని ఆ దేశాలకు వ్యాపింపజేసి, అవసరమైతే అపారమైన సైనికశక్తితోనైనా వాటిని అయిష్టమైన సిద్ధాంతానికి, రాజకీయ సామాజిక సంస్థాపనకు ప్రబలమైన ఆకర్షణ, పోరాట పటిమతో నిండిన కమ్యూనిజం యేలుబడికి లోనుచేసే ప్రమాదం కూడ వుంది.

CWSA 25:590-91

శ్రీఅరవిందులు

ఆధిపత్యం కోసం కమ్యూనిస్టు వ్యూహం

కొరియా విషయంలో నీకు (కె. డి. సేత్నా) మార్గదర్శనం కోసం నా సలహాను యెందుకు కోరుతున్నావో నాకు తెలియదు. ఈ విషయంలో సందేహించవలసిందేమీ లేదు. విషయమంతా సుస్పష్టం. ఆధిపత్యం కోసం కమ్యూనిస్టులు పన్నిన వ్యూహంలో మొదటి ప్రయత్నం, ఉత్తర భాగాలను ముందు వశపరచుకుని తరువాత ఆగ్నేయ ఆసియాపై దాడి. ఆసియా ఖండం యొక్క యితర దేశాలపై దాడిసలిపే ప్రణాళికలో యిది ప్రథమ చర్య. టిబెట్ భారతదేశానికి ముఖద్వారం. ఇందులో వారు సఫలీకృతు

లైతే మొత్తం ప్రపంచంపై ఆధిపత్యం అంచెలంచెలుగ పొందలేకపోవుటకు కారణం కనిపించదు.

CWSA 36:507

శ్రీఅరవిందులు

గమనిక:

1. కొన్ని రోజుల ముందు ఉత్తర కొరియా సైన్యాలు సోవియట్ రష్యా సహాయంతో దక్షిణ కొరియాపై దాడి చేశాయి. కొన్ని నెలల తరువాత చైనా సైన్యాలు కూడా వారికి బాసటగ చేరాయి.

2. ఈ ఉత్తరం వ్రాసిన నాలుగు నెలల తరువాత అక్టోబరు 1950 లో చైనా టిబెట్‌ను ఆక్రమించింది.

ఒక శిష్యునితో శ్రీమాత సంభాషణ

(ఆగస్టు 7, 1963)

జయించితీరాలనే తపన చైనీయులను మరోమారు హఠాత్తుగ ఆవహించినట్లున్నది....

నాకు ఆ తీవ్రదోరణులు కనిపిస్తున్నాయి అవి మనుషులను, విషయాలను పట్టి పీడించే ఉన్మాద ప్రసరణల లాంటివి. నిజానికి అసలు మూలంలో అది అవును, కాదు అనే వాటికి మధ్య ఒక రకమైన తీవ్ర ఘర్షణ, అనగా, నూతన విషయాల ఆగమనాన్ని వేగిరపరచే ప్రయాసలకు, వాటిని ప్రతిఘటించే వాటికి మధ్య పోరాటం — తీవ్రమైన ఉగ్రతతో కూడిన తిరస్కరణ.

జూన్, 1965

చైనీయుల ఆధిపత్యం క్రింద వుండుట కన్నా... మరణించుట మేలు.

భువిపై చైనీయుల ఆధిపత్యం... దాని అర్థం యీ భూమి గడ్డకట్టుకు పోతున్నదన్న మాట. చంద్రుడిలా చల్లబడి పోతున్నదని, ఓహ్, అది భయంకరంగా వుంటుంది....

మనం సర్వనాశనం కోరము.

జూన్ 19, 1969

అపాయం పొంచి వుంది.

కాని అంతర్గత గందరగోళం... ఇంచుమించు యిప్పటికీ వున్నది, నీకు తెలుసా. సహజంగానే చైనీయులు యీ పరిస్థితిని వారికి అనుకూలంగా మలుచుకోవచ్చు.

మే 12, 1971

చూడండి, మనుషులు చేసే భయానక కృత్యాలకు హద్దులంటూ వుంటాయి. అయినా కూడా వాటిని నిగ్రహించడానికి వెనుక మానసిక అస్తిత్వమొకటి వుండుట అందుకు కారణం. కాని చైనీయులకు అది లేదు. దానికి తోడు వారు చాలా చాలా తెలివైనవారు.

(Agenda)

శ్రీమాత

అనువాదం అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

టిబెట్ వ్యవహారం

(చారిత్రాత్మకమైన ఇంటర్వ్యూ జనవరి 18, 1973)

జనవరి 18, 1973)

(దలైలామా): టిబెట్‌లో సంపూర్ణమైన ఆర్థికాభివృద్ధి జరగాలనేది నా కోరిక; ఒక పరిపూర్ణమైన వ్యవస్థీకరణ, కమ్యూనిజంలో ఉండే మంచి కార్యదక్షత ఉండాలి. ఇవన్నీ కూడా బౌద్ధలక్షణాలైన ప్రేమ, కరుణలనే మూలస్తంభాల ఆధారంగా ఏర్పడాలి. అలా ఉంటేనే అధికారంలో ఉండేవారు లంచగొండితనానికి లోబడకుండా ఉంటారు. నేను కంటున్న ఈ కలల గురించి శ్రీమాత ఏమంటాలో? టిబెట్‌లో ఇది సాధ్యపడే విషయమేనా?

అది కల కానే కాదు. సహజంగా జరగబోయేది అదే. కాని అందుకు ఎంత కాలం పడుతుందో నేను చెప్పలేను. ఇది శ్రీఅరవిందులు అతిమానసము గురించి చెప్పిన దానిలాగ వుంది. సత్యము, ప్రేమ, కరుణలనేవి ఈ నూతన సృష్టికి పునాదులు కాగలవు. అధి కారానికి హక్కు పుట్టుకతో కలుగదు. వారి వారి విలువలనుబట్టి అందుకు యోగ్యత కలుగుతుంది.

శ్రీఅరవిందుల బోధన ప్రపంచమంతా వ్యాపించి, అతిమానసము సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తమైతే, ఆ శక్తే టిబెట్ దేశాన్ని పూర్తిగా విముక్తి చేయగలదు.

అది జరుగక తప్పదు, జరిగి తీరుతుంది. కానీ ఇప్పుడు నడుస్తున్న తీరు చూస్తే అందుకు వందల సంవత్సరాలు పడుతుంది. అయితే అతిమానసము అభివ్యక్తమైతే అది త్వరితంగానే సిద్ధించవచ్చు. త్వరలో అంటే పది పన్నెండేళ్ళని కాదు. అదే గనుక జరిగితే, ఇంచుమించు అదొక దివ్యఘటనే కావచ్చు.

కిరీట్: అయితే ఇప్పుడు అతిమానసము అత్యంత శక్తివంతంగా పనిచేస్తున్నది కదా?

అవును, అది పనిచేస్తున్నది. సరైన వ్యక్తులు అధికారంలోకి వచ్చినపుడు అది తగినంత శక్తితో వ్యక్తం కాగలదు.

ఇప్పుడే మనిపిస్తోందంటే ఈ ప్రాతికూల్యత అసత్య శక్తులు వినాశమయ్యే లోపల పూర్తి బలంతో దాడి చేస్తాయని. మనుషులు ఇప్పుడు చెప్తున్న అబద్ధాలు లోగడ ఎన్నడూ చెప్పేవారు కాదు. అప్రయత్నంగా పాత అలవాట్లు వస్తున్నట్లు న్నాయి. దాన్ని వెంటనే విచ్ఛేదం చేయాలి.

చెప్పాలంటే భూమి చరిత్రలో మనం ఇప్పుడు ఒక అసౌఖ్యకరమైన ఘట్టంలో ఉన్నాము. ఆ చర్యల తీవ్రత వల్ల అది ఆసక్తికరంగానే ఉన్నప్పటికీ సుఖదాయకం అని చెప్పలేము.

అది నేను మీకు అదివరకే చెప్పాను, రాశాను కూడా.

కిరీట్: అవును తల్లిగారూ, ఆ సందేశం ఇచ్చారు.

దలైలామా: నా మటుకు నాకు ప్రభుత్వంలో అధికారంలో కొనసాగాలనే కోరిక లేదు. ఎందుకంటే ప్రభుత్వం ఎప్పుడూ పార్టీ తగాదాల్లో మునిగి తేలుతూ ఉంటుంది అందులో ఉన్నప్పుడు ఏదో ఒక పక్షం వైపు ఉండవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది.

ఏదో పక్షం వహించకుండా పరిపాలన చేయవచ్చు. అదే అన్ని ప్రభుత్వాలూ చేసే పొరపాటు. అవి వారి పరిపాలనా సామర్థ్యాన్ని గణనీయంగా తగ్గించేస్తాయి.

అయితే మనస్సును మించినట్టి ఉత్తమమైన ప్రగాఢ చైతన్యం ఒకటి ఉన్నది కదా — వారు ఆ చైతన్యాన్ని పొంది వారి సామర్థ్యాల నన్నిటినీ చక్కగా వినియోగించ వచ్చు. తగినంత విస్తృతమైన చైతన్యం ఉంటే ప్రతి సామర్థ్యాన్నీ దాని స్థానంలో

దాన్ని ఉంచి సర్వత్రా సామరస్యాన్ని నెలకొల్పవచ్చు.

దలైలామా: ప్రపంచమంతటా మనుషుల్లో సహృదయము, సద్భావము ఉన్నాయి, కానీ అలా ఉన్నవారి సంఖ్య ఎక్కువ లేదు. ప్రపంచ పరిస్థితులను మార్చడం వారి వల్ల సాధ్యపడుతుందా? అది మారి తీరవలసిందే. ప్రజలు ఋజువర్తనులైతే అది త్వరితంగానే సిద్ధించ వచ్చు. మనుషుల్లో చిత్తశుద్ధి ఉంటే, అది వేగవంతమౌతుంది.

కపటత్వాన్నీ, అసత్యాన్నీ అరికట్టడం తప్పనిసరిగా చేయవలసిన మొదటి పని. మనలోని దైవత్వాన్ని వ్యతిరేకించేదంతా అసత్యమే.

శ్రీమాత

(కిరీట్ జోషిగారి అనుమతితో)

భారత, పాకిస్థాన్‌ల విభజన పోవలసిందే

ఆగస్టు 1947

ఈనాడు ఇండియా స్వతంత్రమైంది. కానీ ఐకమత్యం సాధించలేదు.... పూర్వపు మతవిభజన ఇప్పుడు శాశ్వత రాజకీయ విభజనగా ధృడపడిపోయింది. అయితే ఇలా జరిగిన ఏర్పాటు శాశ్వతమైనది కాదని, తాత్కాలికమే అని ఆశిద్దాం. అది శాశ్వతమే అయినట్లయితే ఇండియా చాలా బలహీనపడి, కుంటువడవచ్చు. అంతర్గత కల్లోలాలు నిరంతరంగా కొనసాగే అవకాశం వుండవచ్చు. కొత్త కొత్త దండయాత్రలు విదేశీ దూరాక్రమణలూ జరగవచ్చు. భారత అంతర్గత అభివృద్ధి, శ్రేయస్సులకు అవరోధాలు కలుగవచ్చు, ఇతర దేశాల మధ్య ఆమె స్థానం దిగజారవచ్చు, ఆమె భవిష్యత్తు అయోమయం, అగమ్యగోచరం కావచ్చు. అది జరుగకూడదు. విభజన రద్దు కావాలి. అది సహజసిద్ధంగా జరుగుతుందని ఆశిద్దాము; శాంతి, సామరస్యతల ఆవశ్యకతే కాక సమిష్టి కార్యాచరణ, అందుకు కావలసిన వసరుల ఏర్పాటు ద్వారా అది జరగాలని ఆశిద్దాం. ఈ విధంగా చివరకు ఏదో రూపకంగా ఐక్యత ఏర్పడవచ్చు. ఏ రూపకంగా ఏ విధంగా విభజన రద్దు అవుతుందనేది ముఖ్యం కాదు, ఐక్యత అనేది జరిగితీరాలి, తీరుతుంది; ఇండియా భవిష్యత్తు ఘనత వహించటానికి అది చాలా ముఖ్యము.

శ్రీఅరవిందులు

18 ఏప్రిల్, 1923

హిందువులు, ముస్లిములు ఐక్యత కలిగి ఉండటమంటే హిందువులు వారికి తలొగ్గి ఉండటం కాదు. ప్రతిసారీ హిందువుల సాధుత్వం వల్ల అలా జరిగింది. దీనికి మంచి పరిష్కారమల్లా హిందువులను చక్కగా వ్యవస్థీకరించుకునేట్లు చేస్తే హిందూ, ముస్లిం ఐకమత్యం సమస్య దానంతటదే పరిష్కరింపబడుతుంది.

శ్రీఅరవిందులు

21 జూన్, 1940

కాశ్మీరులో హిందువులకే గుత్తాధిపత్యముండింది. ఇప్పుడు ముస్లిముల కోరికలన్నీ ఒప్పుకోటం జరిగితే, హిందువులు తుడిచిపెట్టుకు పోతారు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి, అమరవాది ప్రభావతి

ఆసియా సమాఖ్య యొక్క ఆవశ్యకత

21 సెప్టెంబరు, 1966

ఐక్యరాజ్యసమితిది చాల మొండివ్యవహారంగా బుజువవుతోంది (అందులోని వక్రోక్తి బ్రహ్మాండంగా ఉంది.) అక్కడివారంతా కాలానికి వెనకబడిపోయినట్లున్నారు. వారింకా మతవ్యతిరేక, అనాత్మవాద ప్రవృత్తులను అధిగమించలేదు. ఇంకా వారు అరోవిల్ వివరణాత్మక సంచికను గురించి చాలా వికృతంగా విమర్శించారు; అది మతవైఖరులున్న మార్మిక విధానం అని. వారి కువిమర్శ మనోహరమే!

బాహ్యంగా కూడా ఇండియా, పాకిస్థాన్‌ల పోరు చూస్తే ఒకటి స్పష్టమవుతుంది. అది చెప్పడం కష్టమే — అది ఒక దివ్యసత్యానికి కట్టుబడి ప్రారంభమైందని చెప్పవచ్చు. ఆ సత్యం ప్రచోదనం వల్ల "ఆసియా సమాఖ్య" ప్రారంభించాలనే సంకల్పం ఏర్పడింది; కమ్యూనిస్టు చైనా శక్తినీ దాని దురాక్రమణలను ఎదుర్కొనే శక్తిని తద్వారా పొందాలి. అనుబంధిత ప్రదేశాలతో సహా పాకిస్థాన్ విలీనం అయితే, ఈ సమాఖ్యలో టిబెట్, బర్మా, శ్రీలంక చేరాలి. ఏ దేశానికి ఆదేశం స్వతంత్ర ప్రతిపత్తితో స్వేచ్ఛగా అభివృద్ధి చెందుతూ శాంతిసామరస్యాలు పొందాలనే సామూహిక ఆకాంక్షతో, విచ్చి

న్నకర, దురాక్రమణ శక్తులను ఎదుర్కోవాలి. అదంతా చాలా స్పష్టంగానే ఉంది, అందరూ ఒప్పుకున్నారు — కానీ ఐక్యరాజ్యసమితి జోక్యంతో అంతా చెడిపోయింది. *(అజెండా నుంచి)*

శ్రీమాత

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

భారతదేశ పునరుజ్జీవనం

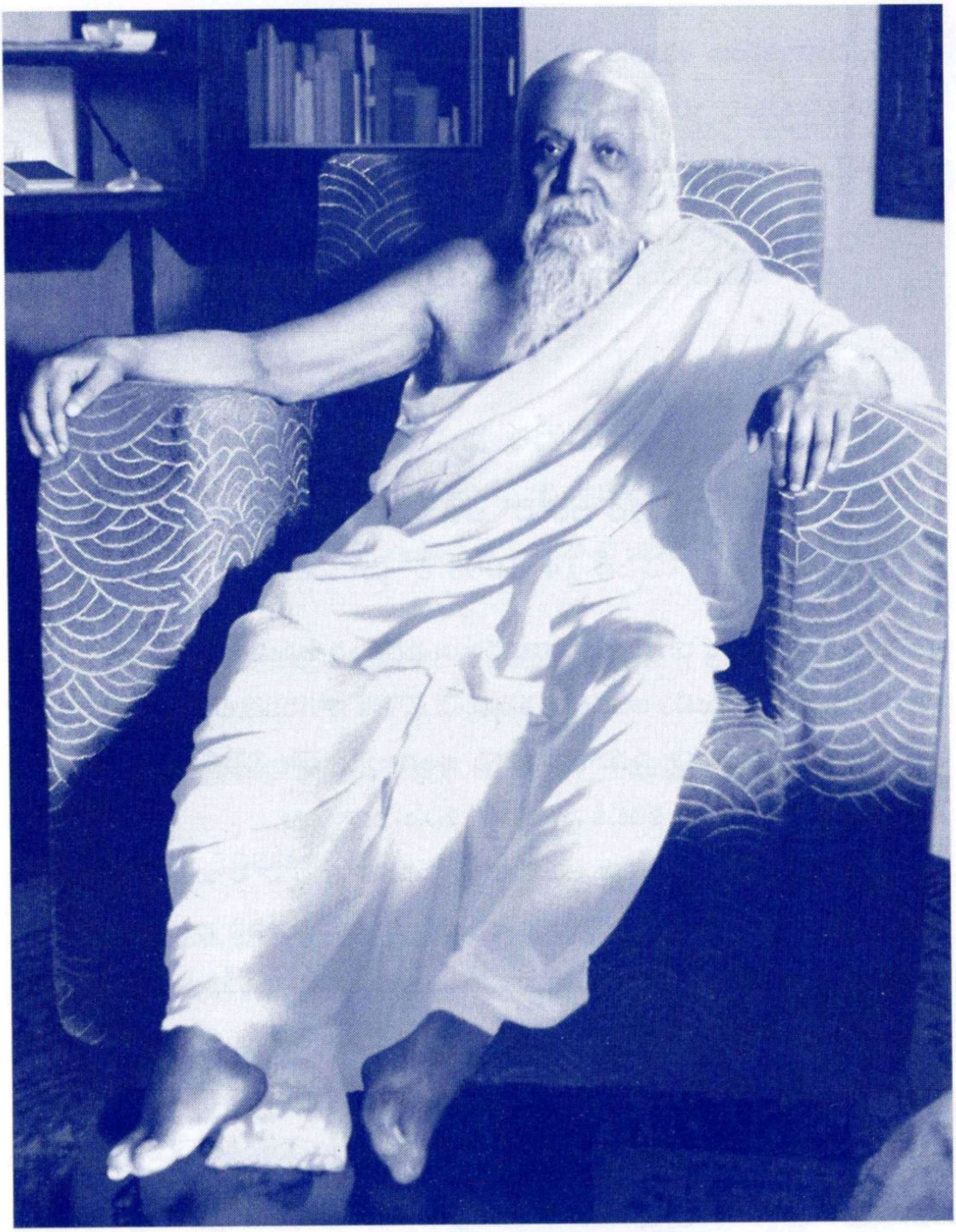
ఒక వేళ భారతదేశం ఐరోపా అడుగుజాడలను అనుసరిస్తే...

(ఏప్రిల్ 14, 1908 లో వ్రాసింది)

అపనమ్మకం ఆధునిక రాజకీయవాతావరణం. పరస్పర అనుమానం, ద్వేషం, కర్మాచరణ రహస్యం. బయటికి అందంగా కనిపించే భౌతిక నాగరికత లోపల నైతికరుగ్మత తిష్ఠ వేసుకొని యూరపు సమాజ ప్రధాన అంగాలను తొలచివేస్తున్నది. అందుకు వేలకొలది రోగలక్షణాలు కంటికి స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

భారతావని గనుక యూరపు అడుగుజాల్లో నడుస్తూ, ఐరోపా రాజకీయాదర్శాలను, సాంఘిక వ్యవస్థను, ఆర్థికసూత్రాలను అనుసరిస్తే, అదే మాదిరి వ్యాధులు ఆమెకు కూడా అంటుకుంటాయి. అట్లాంటి పర్యవసానం ఇటు భారతావనికీ, అటు యూరపుకు గాని మంచిది కాదు. భారతదేశం యూరపు దేశ మేధాక్షేత్రాలలో ఒక ప్రాంతీయ భాగంగా తయారయితే ఆమె తన సహజసిద్ధమైన మహత్వస్థితిని అందుకోలేదు. ఆమెలో అంతర్లీనంగా వున్న, సంభావ్యతలను సాఫల్య మొనర్చలేదు. 'పరధర్మో భయావః' పరాయిధర్మాన్ని అంగీకరించడం అపాయకరం. అది వ్యక్తినిగాని, దేశాన్ని గాని దాని సహజశక్తినీ, జీవనరహస్యాన్ని కోల్పవునట్లు చేస్తుంది. దాని స్వభావానికి, స్వేచ్ఛాయుతమైన విశాలమైన సహజవికాసానికి బదులు ఒక కృత్రిమమైన గిడసబారు ఎదుగుదలను కలుగచేస్తుంది. ఎప్పుడైనా ఒక దేశం దాని ఉనికి యొక్క ముఖ్యోద్దేశాన్ని వదిలివేసినట్లయితే అది అభివృద్ధిని కోల్పోయే మూల్యం చెల్లించింది. తన భవితవ్యాన్ని సాఫల్యం చేయాలంటే భారతదేశం భారతదేశంగానే వుండితీరాలి.

శ్రీఅరవిందులు

నేను అధికాధికమైన స్పష్టతతో చూస్తున్నదేమిటంటే మానవజాతి నిరంతరంగా అనుసరిస్తున్న నిష్ప్రయోజనమైన వ్యవహార వలయం నుండి బయటపడటానికిగాను, మనిషి తనంతట తాను కొత్త ప్రాతిపదిక స్థాయికి ఎదగగలిగితే తప్ప, అందులో నుండి ఎప్పటికీ బయటపడలేడు. అంతేగాదు, ప్రపంచానికి ఈ మహోన్నత విజయాన్ని సమకూర్చడం భారతదేశం యొక్క దైవ నిర్ణిత కర్తవ్యమని నేను విశ్వసిస్తాను.

CWSA 36:260-61

శ్రీఅరవిందులు (శ్రీచిత్తరంజన్ దాస్, 18 నవంబరు, 1922)

మూడంచెల భారత పునరుజ్జీవనం

అంతిమ ఫలితం ప్రస్తుతానికి సుదూరమైనదిగా కనిపించినా, అనివార్యమైన పునరుజ్జీవనానికి దారితీసిన ప్రక్రియను చారిత్రకంగాను, హేతుబద్ధంగాను మూడు దశలుగా విశ్లేషించవచ్చు. 1. క్లిష్టపరిస్థితిని ఉపశమింపజేయుట 2. పునర్నిర్మాణము 3. నవనిర్మాణము. దీనికి సంబంధించిన తొలి పునాదులు అక్కడక్కడా ఇదివరలోనే వేయబడి ఉండవచ్చు. పూర్వసంస్కృతికి చెందిన క్రొత్తయుగ రూపాంతరం జరిగింది. పురాతనమై అంతమొందిన నాగరికతకు సంబంధించినది కాదు కాని ఒక పునర్జన్మ, ఒక పునరుజ్జీవనము. మొదటి దశలో ఐరోపాతో సంబంధాన్ని స్వాగతించుటతో పాటు ప్రధాన అంశాలను గూర్చి ఒక సమూలమైన పునఃపరిశీలన గావించి గత సంస్కృతికి చెందిన విధానాలకు సంబంధించి కొంత విప్లవాత్మకమైన నిరాదరణ. రెండవదశలో భారతీయాత్మపై యూరపు ప్రభావంపై ప్రతిస్పందన. కొన్నిసార్లు అందించిన వాటన్నింటిపై నిరాదరణతోపాటు గత జాతీయతాభావం యొక్క ప్రధానమైన అంశాలను తు. చ తప్పకుండా పాటించుటకై ఒత్తిడి. మూడవ దశ ఇప్పుడిప్పుడే మొదలయ్యింది. ఇది నూతనసృష్టికి చెందిన ప్రక్రియగా భారతీయ మానసంలో నెలకొనివున్న ఆధ్యాత్మికశక్తే పరమోన్నతమైనదిగా తన సత్యాలను పునః సమీకరించుకొని ఆ పనికి భావన మరియు విధానంలో ఏది దృఢమైనదో, ఏది నిజమైనదో .... ఏది ప్రయోజనకరమైనదో, ఏది అనివార్యమైనదో దానిని స్వీకరించి, దానిని మార్పుచేసి భారతీయం గావించి, తనలో లయం చేసుకొని, పూర్తిగా తనదిగా రూపాంతరం చెందించి, మూలతః దానికున్న విదేశీ నైజం లేకుండా అది కూడా ప్రాచీన దేవతా రూపంలో పనిచేసే సమరసాత్మక అంశంగా మారి భారతావని యొక్క పరాశక్తిగా, అధిదేవతగా, ఆధునిక ప్రభావానికి లోబడక దానినీ స్వాధీనపర్చుకొనేదిగా అవ్వాలి.

శ్రీఅరవిందులు

సరియైన నివారణోపాయం

భారతావని తనకు తానుగా వుండి, తన స్వభావానికున్న నియమనిబంధనలను అనుసరిస్తూ వున్నప్పుడే అత్యుత్తమపు గతిని సాధించి, ఈ మానవజాతిని సేవించ గలదు. అంటే దీనర్థం కొందరు సంకుచితంగా, గ్రుడ్డిగా ఊహించిననట్లు కాలాను గుణంగా వచ్చే ప్రతి క్రొత్తదానిని లేదా పాశ్చాత్యులు ప్రప్రథంగా వృద్ధిపరచి, బహిర్గతం చేసి బలపర్చినదానిని నిరాకరించడం కాదు. అట్లాంటి ధోరణి అవివేకంగా, అసంబద్ధంగా, వుంటుంది. భౌతికంగానూ అది సాధ్యమయ్యేది కాదు. అన్నింటికీ మించి అనాధ్యాత్మికమౌతుంది. అసలైన ఆధ్యాత్మికత క్రొత్త వెలుగును నిరాకరించదు. మానవ స్వయం వికాసానికై అవసరమైన వనరులను, అదనంగా కలిసివచ్చే సాధనా సంపత్తిని త్రోసిపుచ్చదు. దీని అర్థమేమంటే మన మూలస్థానాన్ని అట్లాగే, మన విలక్షణ అస్తిత్వశైలినీ, జన్మతః అలవడిన స్వభావాన్ని నిలద్రొక్కుకుంటూ బయట నుండి పొందిన దాన్నంతా దానికి ఇమిడ్చి మనం చేసే ప్రతి పనీ, మనం సృష్టించే దాన్నంతా దాని నుండి ఉద్భవించేలా చేయాలి.... ఒకవేళ మతమనే దానికి ఆధ్యాత్మక ప్రేరేపణను దాని పూర్తి స్థాయిలో అనుసరించగల సంవేదనను కలుగచేసి దైవాన్నీ, అతున్నత ఆత్మస్థితిని తెలుసుకోవడం, దానిలో జీవించడం, సమస్తాన్నీ తనలో కలుపుగోల ఏకత్వాన్ని, దివ్యతమ సంభావ్యతలతో కూడివున్న విలువలను అందుకోగలిగేలా జీవితంలోని అన్ని భాగాలనూ ఉద్ధరించడమే ఆధ్యాత్మికతగా నిర్వచించినప్పుడు దానిలో మతపరమైనది అధికంగా లేదని, కొద్ది మాత్రమే వున్నది అన్నది సుస్పష్టం. అలా వున్న దానిలో కూడా చాలా వరకు ఏకపక్షమైనదే వున్నందున చాలినంత ఉన్ముఖత కొరవడుతుంది. దీనికి నిజమైన నివారణోపాయం అనాదిగా భారతదేశ ఆదర్శాన్ని చిన్నబుచ్చకుండా, దాని గత ఔన్నత్యదశకు చేరుకొని, దానికి మరింత విస్తృత పరిధిని కల్పించి వాస్తవానికి దేశజీవితాన్నే ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక భావనలో ఒక మతంగా రూపొందించడం. పాశ్చాత్య తత్వశాస్త్రం, సాహిత్యం, కళలు కొంత అస్పష్టంగా ఈ దిశగా నున్నా పెరుగుతున్న వెలుగులో మలుపు తిరగడం మొదలుపెడుతున్నాయి. అంతేగాక సత్యం యొక్క కాంతులు మంద కొడిగా రాజకీయ, సామాజిక ఆదర్శాలపై పడుట ప్రారంభమయింది. ఆ ఆదర్శానికి చెందిన జ్ఞానానికి, చైతన్యవంతమైన ఆచరణకు తాళంచెవి భారతావని కలిగి వున్నది.

ఆమెకు దానిని ఆచరణలోకి తేవడంలో మునుపు ఏది అంధకారమయంగా వున్నదో ఇప్పుడు దానిని క్రొత్త వెలుగులో ప్రకాశింపజేయగలదు. పాత విధానాల్లో ఏ పొర పాట్లు, వక్రతలున్నాయో వాటినన్నింటినీ తాను ఇప్పుడు సరిచేయగలదు. తన ఆధ్యాత్మికాధర్మం యొక్క బాహ్యవికాసాన్ని కాపాడుకోవడానికి ఏ 'కంచె' ను వేసుకుందో అది తరువాతి కాలంలో తనకు తాను విస్తరించుకోవడానికి, తన భవిష్య ప్రయోజనానికి అవరోధాలుగా మారిన నిబంధనలను విచ్ఛిన్నం చేయగలదు. తన ఆత్మకు స్వేచ్ఛాయుత విశాల సీమలను, బ్రహ్మాండమైన శక్తినీ అందివ్వగలదు. ఆమె సంకల్పిస్తే సమస్త మానవజాతీ తొట్రుపాటుతో పరిష్కారానికై ప్రయాసపడు తున్న సమస్యలపై ఒక క్రొత్త నిర్ణయాత్మకమైన పరిష్కారపూర్వకమైన ఒక మలుపు తేగలదు. వీటి పరిష్కారాలకు కీలకమైన ఆధారం ఆమె యొక్క ప్రాచీన జ్ఞానంలో నిబిడీకృతమై వున్నది.

శ్రీఅరవిందులు

భారతదేశం — ప్రపంచ సంస్కృతి
సంస్కృతుల విలీనం
(1916 జూలై)

వర్తమాన ప్రపంచ చరిత్ర పెద్ద సంక్రమణల దశగా భావించవచ్చు. ప్రాక్ పశ్చిమ దేశాలు మారుతున్నప్పుడు, ప్రాచ్యదేశాల గుండె అయిన ఇండియా మారాలి. యూరోప్ రుద్దిన సమస్యలను ఎదుర్కోవడానికి భారతదేశం మారక తప్పదు. తప్పించుకోలేదు. ప్రగతిశీల మరియు మార్పులు కోరని యధాతధ సాంప్రదాయ సంరక్షక ఆదర్శాలు, ధోరణుల మధ్య సంఘర్షణ వలన కాని, సంలీనం వలన కాని, సమతుల్యం వలన కాని పొందిన కొత్త ప్రాచ్యవ్యవస్థ అయివుండాలి. ఈ దేశంలో యధాతధ మనస్సుతో మార్పుకు లోనుకావలసిన అవసరం వైపు తెరుచుకుంటే, తత్ఫలితంగా పునరుద్ధరణ చెందిన భారతదేశం నుండి ఆవిర్భవించిన సంస్కృతి ప్రపంచ భవిష్యత్ నాగరికతలో ఘనమైన మార్పు తేవడం సాధ్యపడవచ్చు. అయితే, నిర్జీవ కల్పనలు, కుతర్కం చేసే హేతువాదాల మాటల మాయజాలంలో అది

చిక్కుకొన్నట్లయితే, ఎటువంటి మార్పు అనేది కోరని పక్షంలో, అప్పుడు కొత్త భావాలు వికాసం చెందడం విఫలం కావడంతో, పాశ్చాత్య సాంఘిక రాజకీయ సంస్కరణకర్తల మూసలో భారత భవిష్యత్తు అల్లకల్లోలం అవుతుంది. అటువంటి సంస్కర్త మౌలిక ఆలోచనలు కోల్పోయి, అనుభవాలతో మనోవికాసం పొందలేక, యూరప్ భావాల రూపాలను సృష్టిస్తాడు. మనల్ని పాశ్చాత్య దేశపు వానరాలుగా మార్చి వుండేవాడు. లేదా ఈ సువిశాల జీవనలోతుల లోనుండి ఒక నూతన ఆధ్యాత్మిక జాగృతి రావాలి. అంతకు మించిన ఉత్తమ పరిణామం లేదు. భువన జీవన సమస్యలు, ఆత్మ, దాని భువనాతీత భవితవ్యాలు అన్నింటిని ఆ జాగృతి తనలో ఇముడ్చుకోవాలి.

పాశ్చాత్య దేశాల పునరభ్యుదయ ఆధ్యాత్మిక అన్వేషణతో పాటు మానవాళి పరిపూర్ణత్వం కోసం భారతదేశపు ఆకాంక్షను జతచేసే జాగృతి రావాలి. ఈ మూడవ అజ్ఞేయ వాస్తవికత ప్రాక్ ప్రపంచానికి కావలసిన శక్తిగా మారుతుంది.

CWSA 13: 137-38

శ్రీఅరవిందులు

అభివృద్ధి సమన్వయాల కొత్త యుగం

రానున్న యుగాలకు చెందిన మనం కొత్త, విశాలమైన సమన్వయానికి దారితీసే వినూతన అభ్యుదయ శకం శిఖరంలో నిలిచి వున్నాము. ద్వైత, అద్వైత, విశిష్టాద్వైత శాఖలు, తాంత్రిక శాఖ, ఏదో ఒక ఆస్తికమతం, — వాటికే పరిమితం అయ్యే సంప్రదాయ వేదాంతులం కానక్కరలేదు. భగవద్గీత ప్రబోధం కటకటాల వెనుక బంధింపబడ నవసరం లేదు.

మనలో నుండే మన శక్తుల నుండే కొత్త ఆధ్యాత్మిక జీవనవిధానాన్ని నిర్మించుకోవడానికి బ బదులు ఇతరుల అస్తిత్వం, జ్ఞానం, స్వభావం నుండి, గతకాలపు వ్యక్తుల నుండి ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి పరిమింత చేసుకోవడం అది.

మనం గతకాలపు ఉదయాలకు కాకుండా భవిష్యత్ మధ్యాహ్నాలకే మనం చెంది వున్నాం. కొంగ్రొత్త భావాలు మనలోకి ప్రవహిస్తున్నాయి. భారతదేశపు ఆస్తిక మతాలు, ప్రపంచ మతాలు, తిరిగి అర్థం చేసుకొన్న బౌద్ధమతం వాటి ప్రభావాలను మనం జీర్ణించుకోవాలి. అంతేకాదు ఆధునిక జ్ఞానం, అన్వేషణల శక్తివంతమైన

పరిమిత ఆవిష్కారాలు స్వీకరించాలి.

ఆ పైన మానవజాతి కోల్పోయిన అనేక తేజోమయ రహస్యాల వెలుగు వైపు నిర్జీవమైనట్లు కనిపిస్తున్న ఎన్నో యుగాల నాటి గతం తిరిగి మన వైపు తెర వెనుకగా ప్రయాణిస్తున్నది.

ఇది ఒక కొత్త సుసంపన్న మైన, విశాలమైన సమన్వయాన్ని సూచిస్తోంది, మనం సాధించిన విజయాల వినూత్న అఖిల సామరస్యీకరరణ భవిష్యత్తుకు మేధా పరమైన, ఆధ్యాత్మిక అవసరం కాగలదు.

CWSA 19:10

శ్రీ అరవిందులు

ఆధునికత, యధాతధ వాదం

1916 మే

భవిష్యత్తు రెండు మనస్సులు గల ఒక మహాయక్షిణి. ఒక శక్తి తనను తాను అర్పించుకుంటుంది. తిరస్కరిస్తుంది. తనను తాను ఇచ్చుకొంటుంది. ప్రతిఘటిస్తుంది మనల్ని సింహాసనంపై కూర్చొబెట్టేది అదే. సంహరించేది అదే. ఈ విజయం సాధించడానికి ప్రయత్నించేది. అయితే మనం గెలుపు కోసం ప్రయత్నించాలి. పంధాన్ని ఆమోదించాలి. భవిష్యత్తు మనకు అందించే మరణాన్ని, జీవనాన్ని మనం ఎదుర్కోవాలి. అది మనని భయపెట్టబోదు. పాత పేరులు, పాత రూపాల మరణంతో మరింత మహనీయమైన, వినూతనమైన రూపాలలో శక్తివంతంగా జీవించగలం. ఎలాగైనా మనం అడుగు ముందుకే వెయ్యాలి. మనం ముందుకు నడవకపోతే, మనం ఎంతగా అచలత్వాన్ని ప్రీతిపాత్రంగా పొందినా, కాలమే మనల్ని ముందుకు తోస్తుంది. ఇది చాలా దయనీయమైన, ప్రమాదకరమైన చలనం. మనల్ని రక్షించమని కరిగిపోతున్న గతకాలపు శకలాలను, మృతరూపాలను ఉన్మాదంతో ఎంతగా వేడుకున్నా, ఎంత యత్నించినా, విచ్ఛిన్నమైపోతున్న గతాన్ని పట్టుకొన్న మనం నిస్సహాయంగా ముందుకు తోయబడడం ఎంత దయనీయం? స్వభావరీత్యా చలనశీలమైన దానిపై అచలత్వాన్ని రుద్దడం కన్నా ప్రమాదకరమైనది లేదు. భవిష్యత్తుకు భయపడని వారే మహనీయమూర్తులు, వారు భవిష్యత్తు సవాలును, పందాల్ని ఆమోదించినవారు.

ప్రపంచాన్ని నడిపే భగవంతునిలో, శక్తిలో వారికి అమేయ విశ్వాసం, అనంతంతో పోరాడే ఉన్నత విజ్ఞత వారికి ఉంది. అసంభవాన్ని వారు సాధించగలరు. అందుకు భవితవ్యంలో వీరోచితమైన తెలివైన విశ్వాసం ఉండాలి. ఈ లక్షణాలన్నీ అవతారాలలో, ప్రవక్తలలో, కొత్త సృష్టి చేసేవారిలో, సమాజ పునరుద్ధరణ కర్తలలో కనిపిస్తాయి.
CWSA 13:29-30

శ్రీఅరవిందులు

ఆలోచనలో విశాలత
(1912)

ముందు మన కొత్త ఆలోచన విశాలంగా పటిష్ఠంగా ఉండాలి. ఆలోచనలు బృహత్తరంగా ఉండాలి. ఆ విశాలజ్వాలతో పోరాడగల శక్తి మన ఆత్మలకి ఉండాలి. మనం ఏది నాశనం చేస్తున్నామో తెలుసుకోడానికి జాగ్రత్త పడాలి. మరింత మహనీయమైన, మరింత పరిపూర్ణమైనదానిని కూలిపోతున్న గతం స్థానంలో చూ లేకపోతే, అసలు నాశనమే చేయకూడదు.

సాంఘిక సంస్కర్తల, యూరోపియన్ సమాజాల స్ఫూర్తితో, తాత్విక, అతాత్విక అరాచకవాదుల స్ఫూర్తితో హిందూసమాజాన్ని కూల్చివేయడం, వ్యవస్థను నాశనం చేయడమవుతుంది. గందరగోళాన్ని సృష్టించడం జరుగుతుంది. ఈ జాగ్రత్తలను పాటిస్తే అత్యంత సాహసోపేతమైన, నిర్దాక్షిణ్యంతో కూడిన నవ్యత్వం గల మౌలిక ఆలోచన సాధించినా ప్రమాదం లేదు. ఉదాహరణకు కొత్త న్యాయము శిక్ష వ్యవస్థ లేకపోయినా, ప్రస్తుత వ్యవస్థ అర్ధరహితం, ఒక దుష్టవ్యవస్థ అని నేను దూషించవచ్చు. కొత్త వ్యవస్థ వచ్చేవరకు అర్ధరహితమైన పాతవ్యవస్థను నాశనం చేయాలని తలచకూడదు.

మానవ శ్రేయస్సును ఉద్ధరించే పరమాత్మ ద్వేషించే ఖాళీస్థలాన్ని నింపుతుంది. కొత్తమతం బోధించడానికి ప్రబోధాలు ఏవీ లేనప్పటికీ, ఇప్పుడున్న మతాన్ని దానిలోని బలహీనతలను, సంకుచితత్వాన్ని నేను వెల్లడించవచ్చును. అటువంటి లోపాలను విమర్శిస్తే, మన విశ్వాసాన్నే నాశనం చేయడం జరుగుతుంది. అసలు మతం లేకుండా పోవడం కన్నా చెడ్డమతమైనా ఉంటే చాలు.

విశ్వాసం, ఆధ్యాత్మికత కోల్పోవడం కన్నా ఆఫ్రికా ఆటవిక మానవులతో నా చుట్టూ ఉన్న శక్తిని ఆరాధించడం మేలు. ఆ మృగాలలో, విజ్ఞానరహిత ఆరాధనలో దివ్యాగ్నిశిఖ ఉంటుంది. అదే మానవాళి మనుగడకు కారణం. విలాసవంతమైన ఆధునిక సంపన్నుడు శరీరమే సుఖ సాధనమని భావించేవాడు సర్వనాశనం వైపు తన జాతి ప్రజలను నడుపుతాడు. మన వెలుగు స్పష్టంగా వుండాలి, నిలకడగా ఉండి కాంతికిరణాలను ప్రసారం చేస్తుండాలి. చీకటిలో, సన్నని వెలుగులో తీవ్రమైన కాంతిచ్ఛాయగా అది వుండకూడదు. అటువంటి ఆదర్శం మనం రూపకల్పన చేయలేకపోతే, ఆలోచించడం విరమించుకోడం కన్నా ఆలోచించడమే మేలు. చీకటిలో నుండే ఉషస్సు ప్రభవిస్తుంది. మెరుపులకు వాటి ప్రయోజనం ఉండి తీరుతుంది.

CWSA 12:43-44

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

ప్రపంచంలో భారతదేశం వహించవలసిన పాత్ర

భారతదేశ భవిష్య కార్యాచరణ

భారతదేశ భవిష్యత్కార్యక్రమంగా నేను విశ్వసించిన దానిలో అవి (ఇంతకు ముందెర్పరచిన లక్ష్యాలు, ఆదర్శం) ఒక భాగం. ఆ కార్యక్రమంలో ఆమె (భారతదేశం) నాయకత్వం వహించి తీరవలసిందే. భారతదేశం జాగృతమౌతోందని నేను అనుభవ పూర్వకంగా చెప్పింది, భౌతికమైన తన ప్రయోజనాలను నెరవేర్చుకోవడానికి గానీ, తనను తాను విస్తరించుకోవడానికీ, తన గొప్పతనాన్ని, శక్తినీ సంపదనీ సాధించుకోవడానికి కాదు. తన గొప్పతనాన్ని, శక్తినీ సంపదనీ సాధించుకోవడానికి కాదు. శక్తిసంపదలని ఆమె ఉపేక్షించకూడనప్పటికీ, నిశ్చయంగా ఇతరులలాగా, వేరే దేశాలమీద అధికారం చెలాయించడానికి కాదు. దైవంకోసం జీవించేందుకూ, ప్రపంచం కోసం జీవించేందుకూ, మొత్తం మానవజాతి కంతటికీ ఉపకారిగా, నాయకురాలిగా ఉండడం కోసం మాత్రమే, భారతదేశం జాగృతమౌతోంది. ఆ లక్ష్యాల ఆదర్శాల (ఇంతకు ముందేర్పరిచినవి) సహజక్రమం ఇది: భారతదేశపు స్వేచ్ఛనీ ఐకమత్యాన్ని

సాధించే విప్లవం: ఆసియా పునరుజ్జీవన, విమోచనాలని పొందడం, మానవనాగరికతాభి వృద్ధిలో ఆమె (భారతదేశం) వహించిన మహనీయమైన పాత్రను తిరిగి చేపట్టడం; ఒక నూతన, మహనీయ, ఉజ్వల, ఉదాత్త జీవనంగల మానవజాతి వృద్ధిచెంది, దాని సంపూర్ణ జ్ఞానం బాహ్యంలో, ప్రత్యేక అస్తిత్వాలు కలిగిన వివిధ దేశాల ప్రజలను అంతర్జాతీయంగా ఏంక చెయ్యడంలోనూ, వారి జాతి జీవనాన్ని సంరక్షిస్తూ, పరి రక్షిస్తూ కూడా వారందరినీ పరిపూర్ణ ఏకత్వపు ఆధిపత్యం కిందకి నడిపించడంలోనూ ఉంటుంది; భారతదేశ ఆధ్యాత్మికజ్ఞానం, జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మికం చేయడానికి ఆమెకి గల సాధనాలు — ఇవి భారతదేశం జాతి మొత్తానికీ అందించే కానుక; పరిణామంలో రాబోయే కొత్త అడుగు, చైతన్యాన్ని ఉన్నతస్థాయికి పైకెత్తడం ద్వారా, మానవులు ఆలోచించడం ప్రారంభించినప్పటినించీ, వ్యక్తిగత పరిపూర్ణతనీ, పరిపూర్ణ సమాజాన్ని గురించి కలగన్నప్పటినించీ, మానవజాతిని కలవరపెట్టి చికాకు పరిచే అస్తిత్వానికి చెందిన అనేక సమస్యలను పరిష్కరించడం ప్రారంభిస్తుంది.

భారతదేశం స్వాతంత్ర్యాన్ని పొందించి కానీ, ఏకత్వాన్ని సాధించలేదు. చీలిన, బీటలువారిన స్వాతంత్ర్యమే దక్కింది. ఏ విధంగానైనా సరే విభజన లేకుండా పోవాలి. పోతుంది. లేకపోతే భారతదేశ భవిష్యత్తుకి తీవ్రహాని కలుగుతుంది. నిష్ఫల మౌపోతుంది.

ఆసియా జాగృతమైంది. ఆసియాలోని అనేక ప్రాంతాలు విమోచన పొందాయి. పొందుతున్నాయి. మరి కొన్ని ప్రాంతాలు స్వేచ్ఛ కోసం పోరాటం చేస్తున్నాయి. చెయ్యవలసింది ఇంకా కొద్దిగా ఉంది. నేడో రేపో అది కూడా జరుగుతుంది. ఈ సందర్భంలో భారతదేశం నిర్వహించాల్సిన పాత్ర ఉంది. ఇప్పటికే ఆమె తన శక్తి సామర్థ్యాలతో ఈ పనిని ప్రారంభించింది. వివిధ దేశాల సమాఖ్యలలో ఆమె చేపట్టవలసిన స్థానాన్ని, ఆమె సంభావ్యతల ప్రమాణాలను ఆమె శక్తిసామర్థ్యాలు సూచిస్తున్నాయి.

మానవజాతి ఏకీకరణ సాగుతోంది. దీని ఆరంభం అపరిపూర్ణతలోనే జరిగినా, ఒక క్రమబద్ధంగా, అంతులేని ఆటంకాలను ఎదుర్కొంటూ సాగుతోంది. చలనగతి ఉంది. గత చరిత్రానుభవాన్ని మార్గదర్శకంగా తీసుకుంటే, మానవజాతి ఏకీకరణ విజయం సాధించేదాకా అనివార్యంగా అభివృద్ధి చెందుతూనే ఉండాలి. ఇక్కడ కూడా భారతదేశం ముఖ్యపాత్ర వహించడం ప్రారంభించింది. ఆమె తన అత్యున్నత రాజనీతిజ్ఞతని పెంపొందించుకుంటే, వర్తమాన వాస్తవాలకి, తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకి

కట్టుబడకుండా భవిష్యత్తును చూడగలిగితే దాన్ని (మానవజాతి ఏకీకరణని) త్వరగా సాధ్యమయేటట్లు చేయగలదు. ఆమె (ఏకీకరణ) సాన్నిహిత్యం వల్ల మందగొడిగా భీరుత్వంతో సాగే పురోగతికీ, ధైర్యంగా, శీఘ్రంగా జరిగే పురోగతికి మధ్య హస్తిమశ కాంతరమంత తేడా కనపడుతుంది. జరిగిన అభివృద్ధిని ఏదో ఒక విపత్తు ముంచెత్త వచ్చు, నాశనం చెయ్యొచ్చు. అప్పుడు కూడా అంతిమ ఫలితం రావడం మాత్రం నిశ్చయం. కారణం, ఏదేమైనా కూడా ప్రకృతి పురోగమనంలో ఏకీకరణ అత్యంత ఆవశ్యకం. అనివార్యమైన గమనం. నిస్సందేహంగా అది విజయం సాధిస్తుందని చెప్పచ్చు. ప్రపంచదేశాలకి దీని (ఏకీకరణ) అవసరం ఉందనేది సుస్పష్టం. ఏకీకరణ జరగకపోతే చిన్న దేశాల ప్రజల స్వేచ్ఛకి భద్రత ఉండదు. ఇక నించీ పెద్ద దేశాలకి, శక్తిమంతమైన దేశాలకు కూడా రక్షణ ఉండదు. భారతదేశం ముక్కలౌతుంటే ఆమె భద్రత కూడా ప్రశ్నార్థకమౌతుంది. కనుక అందరి ప్రయోజనాల దృష్ట్యా దేశాలన్నీ ఏకం కావడం అత్యంత అవసరం. మానవుడి మూఢత్వం, బుద్ధిహీనతా స్వార్థం ఏకీకరణని అడ్డుకోవచ్చు. దీన్ని ఆపడంలో దేవతల శ్రమ కూడా నిష్ఫలమైపోతుంది. అయితే, ప్రకృతి అవసరానికీ, దైవేచ్ఛకి విరుద్ధంగా ఎల్లకాలం అడ్డుకోవడం సాధ్యపడదు. అప్పుడు జాతీయభావన తనని తాను సఫలం చేసుకుంటుంది. అంతర్జాతీయస్పృహ, దృక్పథం పెరగాలి. అంతర్జాతీయవిధానాలు, వ్యవస్థలు రూపొందాలి. మారే ప్రక్రియలో భాగంగా, ద్వంద్వ, బహుళ పౌరసత్వాలు, విభిన్న సంస్కృతుల స్వచ్ఛంద సమ్మేళనం వంటి పురోగతులు జరగవచ్చు. జాతీయ భావన తన తీవ్రతని వదిలిపెట్టి ఇవన్నీ సంపూర్ణంగా అనుకూలమైనవనే దృష్టిని పెంపొందించుకోవచ్చు. ఒక కొత్త ఏకత్వభావన మానవజాతిని వహిస్తుంది.

భారతదేశం ప్రపంచానికందించిన ఆధ్యాత్మిక కానుక ప్రభావం అప్పుడే మొదలైంది. ఇదివరకెన్నడూ లేనంతగా, భారతదేశపు ఆధ్యాత్మికత యూరప్, అమెరికా దేశాలలో వేగంగా విస్తరిస్తోంది. ఈ ఉద్యమం పురోభివృద్ధి చెందుతూనే ఉంటుంది. కాలంలో వచ్చే విపత్తులలో ఎన్నెన్నో కళ్ళు ఆమె వైపు ఆశతో చూస్తుంటాయి. అధికాధికంగా ఆమె బోధనలను ఆశ్రయించేవారు అధికమవడంతో పాటు, ఆమె చైత్య, ఆధ్యాత్మిక ఆచరణలని కూడా అనుసరించేవారి సంఖ్య పెరుగుతునే ఉంది.

మిగిలినదంతా వ్యక్తిగత విశ్వాసం, భావన, ఆదర్శాలు. భారతదేశంలోను, పాశ్చాత్య దేశాలలో కూడా భవిష్యత్తును చూడగల మనసులను వ్యక్తిగత విశ్వాసం,

భావన, ఆదర్శాలు అంటిపెట్టుకొని ఉంటాయి. ఈ మార్గంలో ఎదురయ్యే ఇబ్బందులు ఇతర రంగాలలో కృషిచేస్తున్నప్పుడు కలిగే ఇబ్బందుల కంటే చాల ప్రబలమైనవి. అయితే ఇబ్బందులు అధిగమించడం కోసమే ఏర్పడ్డాయి. అత్యున్నతుని ఇచ్ఛ ఉంటే వాటిని అధిగమించవచ్చు. ఇక్కడ కూడా పరిణామం జరగాలంటే ఆత్మాభివృద్ధితో, అంతరంగచైతన్యంతో జరగాలి. దీని పరిధి విశ్వజనీనమైనా ప్రధాన గమనం మాత్రం భారతదేశానిదే.

అభివ్యక్త జీవితంలో సామరస్యానికి దారి

మానవ పురోగతి సంపూర్ణం కావడానికి మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక ప్రాముఖ్యత గల యూరప్ ధోరణి, ఆధ్యాత్మిక, అంతరాత్మ ప్రేరణలుగల భారతీయ ధోరణి రెండూ అవసరమే. అభివ్యక్త జీవితంలో విజయవంతమైన సామరస్యాన్ని సాధించే అంతిమ మార్గాన్ని ఆధ్యాత్మిక మార్గం చూపుతున్నప్పుడు భారతదేశం సత్యాన్ని వదలకుండా ఉండడం చాల ముఖ్యం. ఆమెకి తెలిసిన అత్యున్నతాన్ని వదిలి, త్వరగా అచరణలో పెట్టగలిగేదానితోనూ, ఆమె స్థిరమైన, నిజమైన స్వభావానికీ పరాయిదైన నిమ్నస్థాయిలోనే ఉన్న ఆదర్శంలో మార్పిడి చేసుకోగూడదు.

సత్యం — అత్యున్నత ప్రవర్తనా ధర్మం

హిందూమతం ఒక శాఖ కాదు, మూఢమతం కాదు. ఆచారాల సమూహం, సంఘ నియమ సముదాయం కాదు. అది శక్తిమంతమైన శాశ్వతమైన విశ్వసత్యం. అనంతమైన దైవ అస్తిత్వంతో కూడిన దివ్య పరిపూర్ణ తాదాత్మ్యాన్ని పొందడానికి మానవ అంతరాత్మని సన్నద్ధం చేసే రహస్యాన్ని ఆమె తెలుసుకుంది. ఈ మహనీయమైన సన్నద్ధతకి దోహదపడితేనే, జీవితంలోని నియమాలు, విశ్వాసానికి సంబంధించిన సూత్రాలు ప్రయోజనకరమూ, పవిత్రమూ అవుతాయి. జీవితం మొదటి సూత్రం, మానవుడు ఉన్నతమైన జీవితాన్ని జీవించడం, దానివల్ల అతడికి స్వార్థాన్ని, భయాన్ని భౌతికసుఖాల కోసం సత్యంతో బేరసారాలాడే ప్రలోభాన్ని అధిగమించగల సామర్థ్యం కలుగుతుంది. విశ్వాసానికి సంబంధించిన మొదటి సూత్రం 'సత్యాన్నాస్తి పరోధర్మః'.

నడవడకి చెందిన ఉన్నత ధర్మం సత్యం ఒక్కటే.

ప్రపంచానికి ప్రకాశ, పునరుద్ధరణలకు చెందిన శాశ్వత మూలాధారాన్నందించడమే భారతదేశ ప్రథమ కర్తవ్యం.

CWSA 7:928, 1086

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తెన్నేటి నాగరంజని

విశ్వగురువుగా హిందూదేశం

భారతదేశ ఆత్మ ఒక్కటే. అది ఆవిభాజ్యం. ఈ ప్రపంచంలో తన పాత్ర యొక్క ఎరుకను హిందూదేశం కలిగే యున్నది. ఆ ఆశయ ఆవిష్కరణకై ఆమె బాహ్యసాధనాల కోసం వేచియున్నది.

*

భారత భవిష్యత్తు సుస్పష్టం. హిందూదేశం విశ్వగురువు కావటం తథ్యం. ప్రపంచ భవిష్య నిర్మాణం భారతదేశంపై ఆధారపడి ఉన్నది. భారతదేశం ఒక సజీవాత్మ. ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని భారతదేశం మూర్తీభవిస్తుంది. ఈ పరిధిలో భారత ప్రభుత్వం భారతదేశపు ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి, అందుకు అనుగుణంగా వారి కార్యప్రణాళికను రూపొందించుకోవలసి ఉన్నది.

*

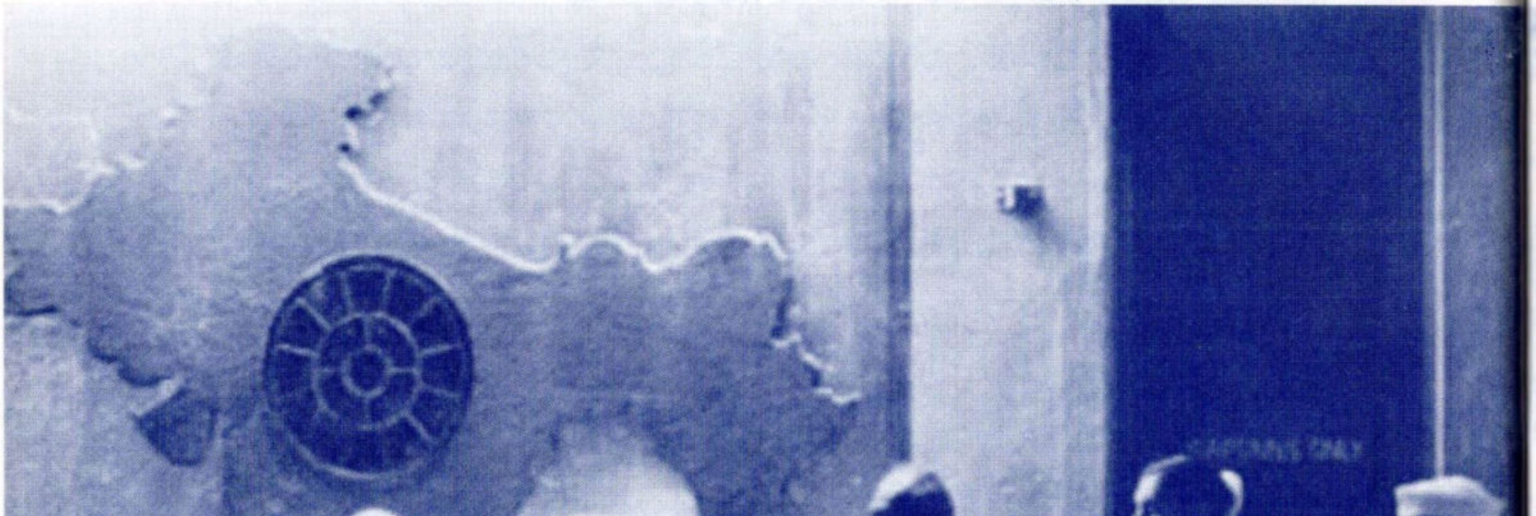
భారతదేశ పటం గురించి

ఇది పాకిస్థాన్, భారతదేశాల విభజన తర్వాత తయారైన పటం. తాత్కాలికమైన మార్పులు జరిగినప్పటికీ, ఇదే నిజమైన భారతదేశ పటం. భావాలు ఏ విధంగానున్నా భారతదేశ పటం, వాస్తవానికి ఎప్పటికీ ఇలాగే ఉంటుంది.

శ్రీమాత (29 జూలై, 1964

*

భారతదేశం ప్రపంచానికి గురువుగా వుండవలసి వున్నది. అంతర్గతంగా ఆమెకు ఈ సమర్థత ఉన్నప్పటికీ, నిజానికి బాహ్యంగా ప్రస్తుతం ప్రపంచానికి ఆధ్యాత్మిక

పండిట్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, శ్రీ కామరాజ్ నాడార్, శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ, శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి గార్లతో శ్రీమాత – 29 సెప్టెంబరు 1955 ఆశ్రమ క్రీడా ప్రాంగణంలో.

గురువు కావటానికి యింకా ఎంతో చేయవలసి ఉన్నది. ఇప్పుడు అందుకు ఎంతో అద్భుతమయిన అవకాశం వుంది! కానీ...

*

ఓ భారతావనీ! ఆత్మజ్ఞాన తేజోసంపన్న భూమీ! విశ్వంలో నీ నిజపాత్ర పోషించేందుకు మేలుకో. సమతా, సమైక్యతా మార్గాన్ని ప్రబోధించు!

*

ఆధునిక మానవజీవి ఎదుర్కొంటున్న సమస్య లన్నించికీ భారతదేశం ఒక సంకేతాత్మక ప్రతినిధి. సత్యము, మహోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జీవన పునరుద్ధరణకు భారతదేశం పుణ్యభూమిగా నిలుస్తుంది.

*

ఈ అనంతమయిన సృష్టిలో పృథ్వి కొక విశిష్టత ఉంది. మిగిలిన గ్రహాలవలె గాక ఆమె తన కేంద్రంలో చైత్యసత్యను కలిగి పరిణామాత్మకమయినది. అందునా ప్రత్యేకంగా భారతదేశం దైవికంగా ఎన్నుకోబడిన దేశం.

*

నిజమైన విముక్తి అనేది ఒక ఆరోహణాయుత కదలిక. నిమ్నమయిన ప్రవృత్తులకు లొంగనిది. నిజమైన విముక్తి దైవసాక్షాత్కార ఫలితం. మానవాళి ఏ అంతిమ పరివర్తనకు లోనుకావాలో దానికి సరైన ప్రతీకగా ప్రపంచానికి దర్శింపచేయడానికి భారతదేశం ఒక నమూనా కావాలి. అందుకే మనం భారతదేశానికి యదార్థమైన విముక్తిని అభిలషిస్తున్నాం.

*

ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూసినట్లయితే ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలకు భారతదేశం ముందుంటుంది. ఆమె ధ్యేయం ఆధ్యాత్మిక ఆదర్శాన్ని నిలపటం. శ్రీఅరవిందులు ఇది బోధించటానికే భూమిపై అవతరించారు. ఈ సత్యం ఎంత స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నదంటే భారతదేశంలో ఎంతో సాదాసీదాగా ఉండే అమాయక రైతు కూడా అతని హృదయంలో మేధావంతుడైన పాశ్చాత్యుడి కన్నా భగవంతుడికి దగ్గరగా ఉంటాడు.

*

దివ్యజీవనానికి ఒక సమగ్రమైన దూత కాగలినప్పుడే భారతదేశం ప్రపంచంలో తన నిజస్థానాన్ని పొందుతుంది.

CWM 13:244-45, 351-72

శ్రీమాత

వినతి

ఆగస్టు 15, 1947

ఓ మా తల్లీ! ఓ భారతావని ఆత్మా! జననీ! గాఢ తమోమయ ఘడియలలోనూ నీవు నీ బిడ్డలను విడనాడలేదు. నీ వాక్కును పెడచెవిని పెట్టినపుడు, నిన్ను తిరస్కరించి పరాయి ప్రభువులను సేవించినపుడు కూడా నీవు నీ బిడ్డలను నిరసించలేదు. ఈనాడు వారు నిలిచి ఈ స్వాతంత్ర్య శుభోదయ రోచిస్సులో నీ వదనం ప్రకాశిస్తున్న మహోజ్వల క్షణాలలో తలవంచి నీకు వందనం చేస్తున్నాము. మా ముందు తెరచుకుంటున్న స్వాతంత్ర్యపు ప్రాచీరేఖ, ప్రపంచదేశ సంఘాలలో నీ ఔన్నత్యానికి నీ సత్యజీవనానికి కూడా క్షితిజతీరమై మమ్ములను నడిపించు గాక. మేము అనునిత్యము ఉన్నతాదర్శముల పక్షమునే ఉండునట్లు, దైనికి మార్గమున నీ నాయకత్వమును, సర్వమానవాళికి నీ మిత్రత్వ సహకారములను చాటునట్లు అనుగ్రహింపుము.

CWM 13:312

శ్రీమాత

ఆశామంత్రం

పురాతన భారతావని గతించి పోలేదు. తన అంతిమ సృజన మంత్రాన్ని ఇంకా ఆమె ఉచ్ఛరించలేదు. తనకూ, మానవాళికీ ఇంకెంతో సాధించడానికి ఆమె సజీవమై ఉన్నది. మేల్కొనడానికి ఇప్పుడు మనం కోరవలసినది ఆంగ్లీకరించబడిన ప్రాచ్య దేశస్థులను కాదు, లేక పాశ్చాత్యుల జయాపయాలను వల్లించే విధేయులైన విద్యార్థులను కాదు; మరిచిపోలేని దివ్య ప్రాచీనశక్తి తన ప్రగాఢ ఆత్మతత్త్వాన్ని తిరిగి పొందుతూ, శిరస్సును ఊర్ధ్వతేజోశక్తుల వైపు పైకెత్తి, తన స్వధర్మం యొక్క సంపూర్ణ అర్థాన్ని,

విస్తృతమైన రూపాన్ని కనుగొనటానికి ప్రయత్నిస్తున్న భారతావనిని.

CWSA 20:444

శ్రీఅరవిందులు

సంశయము, నిరుత్సాహం, విశ్వాసం కోల్పోవడం లేదా వీగిపోవటం, ఆదర్శంపట్ల ప్రాణికమయిన ఉత్సాహం లోపించటం, సందిగ్ధత, భవిష్యత్ పట్ల స్థిరమైన ఆశలేక పోవటం అనేవి సంకటానికి వుండే సాధారణమైన లక్షణాలు. బాహ్యప్రపంచంలో మరింత అధ్వాన్నమయిన లక్షణాలను చూస్తాం. కీడునే ఎంచటం, దేనినీ విశ్వసించక పోవటం, నిజాయితీ లోపించటం, పెరిగే అవినీతి, ఆహారము, ధనము, సౌఖ్యాల పట్ల లాలసత, ఉదాత్తం కాని విషయాలలో ఆనందం పొందటం. కీడును శంకించడం, ప్రపంచంలో జరిగే పరిణామాలన్నీ మరింత అధ్వాన్నమయినవిగా వుంటాయని భావించటం. ఇవన్నీ ఎంత తీవ్రమయినప్పటికీ, విశ్వశక్తి, విశ్వాత్మ యొక్క కార్యపు తీరు తెలిసినవారు వాటిని తాత్కాలికమైనవిగా భావించి అందుకు సిద్ధంగానే ఉంటారు.

నేనీ దుస్థితి వస్తుందని ముందుగానే గమనించాను. ఇది ఉషోదయం ముందు అలముకొనే గాఢాంధకారం. అందుకే నేను ఏమాత్రం నిరుత్సాహపడలేదు. ఈ తమస్సు వెనుక సంసిద్ధమవుతున్నది నాకు అవగతమయింది. దాని తొలి సంకేతాలను నేను అందుకున్నాను, అనుభూతి చెందాను. దైవాన్ని కోరుకొనేవాళ్ళెపుడూ స్థిరంగా నిలబడి, తమ ఆకాంక్షను విడువకూడదు. కొంతకాలం తర్వాత అంధకారం వెలిసి, అంతరించటం ప్రారంభమయి వెలుగు అవతరిస్తుంది.

CWSA 35:369

శ్రీఅరవిందులు (ఏప్రిల్ 1947)

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్